

DAAROM BEN IK EEN MOSLIM

SAID AMRANI

DAAROM
BEN IK EEN
MOSLIM

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allaah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle

Titel

Daarom Ben Ik Een Moslim

Auteur

Said Amrani

Redactie

Idriss Iziyi, Masud Ibrahim & Hamza El Marajie

ISBN

9789083397108

Copyright © Said Amrani

Het auteursrecht van deze uitgave berust volledig bij Said Amrani. Niets uit deze publicatie mag worden verveelvoudigd, gewijzigd, (publiekelijk) verspreid, en/of bewaard in (geautomatiseerde) gegevensbestanden, gedeeltelijk noch volledig. Hetzij mechanisch, elektronisch, middels fotokopieën of opnamen, hetzij op enige andere wijze, in schrift noch een vorm van digitale media, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Said Amrani.

VOORWOORD

Voorwaar, alle Lof zij Allaah, we prijzen Hem en we zoeken Zijn Hulp en we vragen om Zijn Vergiffenis. En we zoeken toevlucht bij Allaah tegen het kwaad van onszelf en tegen het kwaad van onze daden.

Wie Allaah leidt, er is niemand die hem op een dwaalspoor kan brengen, en wie op een dwaalspoor wordt gebracht, er is geen gids voor hem.

Ik getuig dat er geen Godheid is die het recht heeft aanbeden te worden behalve Allaah – alleen en zonder partner – en ik getuig dat Mohammad Zijn dienaar en Boodschapper is.

“O jullie die geloven, vrees Allaah zoals Hij gevreesd zou moeten worden en sterf niet, behalve als moslims.”

(Soerah Aali ‘Imraan: 102)

“O mensheid, vrees Allaah die jou heeft geschapen uit een enkele ziel (Adam), en daaruit zijn partner (Eva) heeft geschapen. En uit beiden bracht Hij veel mannen en vrouwen voort. En vrees Allaah aan wie u uw wederzijdse rechten opeist. Voorwaar, Allaah is een Alwachter over u.”

(Soerah an-Nisaa’: 1)

“O jullie die geloven, vrees Allaah en spreek een woord dat precies is (dat wil zeggen: waarheidsgetrouw). Hij zal uw daden voor u rechtzetten en u uw zonden vergeven. En wie Allaah en Zijn Boodschapper gehoorzaamt, heeft inderdaad een groot succes behaald.”

(Soerah al-Aḥḏaab: 70-71)

Voorts,

Eén van mijn leraren en mijn promotor aan de Universiteit van Umm al-Qoraa, dr. Fakhruddeen az-Zubair, moge Allaah hem behouden, zijn kennis vermeerderen en hem belonen, heeft een Arabischtalig boekje geschreven over het vraagstuk 'Waarom ben ik een moslim'. Het lezen van zijn boekje heeft me geïnspireerd om in te zien dat zo een boekje ook in Nederland nodig is. Vooral in het Westen is namelijk goed te merken dat jongeren onzeker zijn over hun geloof en vaak niet over de Islaam durven te praten.

Laat ik vooropstellen dat er absoluut geen twijfel over bestaat dat moslims houden van de Islaam. De liefde die met name jongeren hebben voor hun religie heb ik in vrijwel alle aspecten van de samenleving gemerkt. De jongeren investeren veel tijd en energie in hun geloof door onder meer de moskeeën periodiek te bezoeken en Islamitische lessen te volgen. Desondanks kunnen deze jongeren zich vaak niet verwoorden over waarom ze moslim zijn.

Het voornaamste doel dat ik met dit werk wil bereiken is de tevredenheid van Allaah (de Verhevene). Ik vraag Allaah om dit boek voor me te laten gelden als kennis waar mensen baat bij hebben nadat ik het leven verlaat.

Daarnaast beoog ik ook twee andere doelen te bereiken. Enerzijds wil ik de moslimidentiteit van de jongeren versterken door hen te voorzien van kennis en wijsheid over waarom ze moslim zijn. Deze inzichten dienen als handvatten voor de jongeren om zich over dit vraagstuk te kunnen uiten. De titel van dit boek 'Daarom Ben Ik Een Moslim' is een doelbewuste eerste stap in deze richting. Na het lezen van dit boek hoop ik dat jongeren aan de hand van deze stellige en trotse formulering over het zijn van een moslim door het leven gaan.

Anderzijds is dit boek een uitnodiging voor alle niet-moslims. Ik nodig hen niet alleen uit om kennis te nemen van de Islaam, maar ook om over dit geweldige geloof na te denken en zich uiteindelijk bij deze prachtige godsdienst aan te sluiten.

Aanvankelijk was de inhoud van dit werk een reeks van vrijdagpreken die ik tot een boek heb gebundeld. De inhoud is voornamelijk gebaseerd op teksten uit de Qor'aan, de sunnah en uitspraken van de vrome voorgangers. Het boek is opgebouwd uit verschillende hoofdstukken die elk een reden voor het zijn van een moslim in begrijpbare taal uiteenzetten. Naast individueel gebruik kan dit boek ook centraal staan in een cursus voor bijvoorbeeld jongeren. Zo een cursus zou hen kunnen motiveren en stimuleren om verdere stappen te zetten in het vergaren van kennis.

Ik vraag mijn Heer oprecht om ons te doen baten bij het verspreiden van deze kennis, onze intenties te zuiveren en deze daad van ons te accepteren.

Said Amrani

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	8
1. Het verstand duidt op de Schepper	10
2. De Qor'aan: wonder in taal en betekenis	14
3. De oprechtheid van de Profeetschap van Mohammad (vrede zij met hem)	18
4. De geloofsprincipes	27
5. Het geloven in de Engelen	31
6. Het geloven in de Boodschappers	34
7. Het geloven in de Boeken	38
8. Het geloven in de Laatste Dag	41
9. Het geloven in de Voorbeschikking	45
10. De vijf pilaren van de Islaam	49
11. Het trouwen in de Islaam	54
12. Mensenrechten in de Islaam	58
13. Naṣiḥah in de Islaam	62
14. Burgerschap in de Islaam	65
15. Het bezit in de Islaam	69
16. Het algemeen belang	73

17. De relatie van de moslim met de niet-moslim	76
18. Kennis in de Islaam	81
19. Het verbod op racisme	84
20. Het aanspreken van het hart, verstand en lichaam	87
21. Gematigdheid in de Profeetschap	90
22. Gematigdheid in de Voorbeschikking	94
23. De snelst groeiende godsdienst	96
24. De oproep van de Islaam	98
Slotwoord	101
Noot over de transcriptie van de Arabische letters	102
Bibliografie	103
Begrippenlijst	104

INLEIDING

De Islaam is de godsdienst die Allaah (de Verhevene) voor de mensheid heeft gekozen. Het Arabische woord ‘Islaam’ betekent strikt genomen ‘volledige onderwerping’. Een volgeling van de Islaam is dus iemand die zich compleet overgeeft aan de Wil en Wetten van Allaah en wordt een moslim genoemd. Het geloven in de Islaam omvat het geloven in Allaah (de Verhevene) en het geloven in de ongeziene kennis die hiermee gepaard gaat. Het belangrijkste principe binnen de Islaam is het alleenrecht van Allaah (de Verhevene) op aanbidding.

Het behoort tot het goddelijke handelen van Allaah (de Verhevene) om de mensheid naar het rechte pad – en daarmee het Paradijs – te leiden door Profeten en Boodschappers te sturen en hemelse Boeken te openbaren. Allaah (de Verhevene) bepaalde dat deze Werkwijze tot een einde zou komen met de komst van Mohammad (vrede zij met hem) als Zegel der Profeten en de openbaring van de Qor’aan als laatste hemelse Boek.

Waar de overige Profeten werden gestuurd naar specifieke volkeren, geldt de Boodschap van Mohammad (vrede zij met hem) voor elke plek, tijd en omstandigheid en ieder individu. Het algemene karakter van de Boodschap van Mohammad (vrede zij met hem) maakt dat deze op iedereen toepasbaar is. Allaah (de Verhevene) getuigt dan ook van het feit dat Mohammad (vrede zij met hem) als barmhartigheid naar de gehele mensheid is gestuurd. Hij (de Verhevene) zegt immers in de Qor’aan:

“En Wij hebben jou (o Mohammad) slechts gestuurd als genade voor de werelden.”

(Soerah al-Anbiyaa’: 107)

De Boodschap van Mohammad (vrede zij met hem) omvat onder meer de Islamitische regelgeving, waarin voorschriften voor het handelen van de moslim zijn opgenomen. Deze regelgeving – die niet tijd- of plaatsgebonden is – beperkt zich niet tot aanbiddingen, maar spreekt ook over sociale voorschriften. Zo behoort het verrichten van de dagelijkse gebeden tot de verplichte aanbiddingen. Tegelijkertijd zijn er regels wat betreft onder meer de omgangsvormen, het reizen, het trouwen, het handelen, het eten en drinken, het spreken en het kleden die samen met de Islamitische normen en waarden de sociale voorschriften vormen.

Ondanks deze allesomvattende regelgeving is de Islaam niet slechts een bundel van geboden en verboden. De Islaam is een manier van leven die al het goede bevordert en al het slechte weert. De Islaam is een geloof dat op een gebalanceerde wijze aandacht schenkt aan lichamelijke gezondheid, mentaal welzijn en cognitief welbevinden. De levenswijze van de Islaam neemt op die manier de dagelijkse sleur van het wereldse leven uit handen en garandeert levenslang geluk – zowel in dit leven als in het hiernamaals. Deze religie is het grootste verlies voor degene die het mist en de grootste winst voor degene die het omarmt.

Daarom Ben Ik Een Moslim.

1

HET VERSTAND DUIDT OP DE SCHEPPER

“Ik ben een moslim, omdat het verstand erop duidt dat er achter de schepping van het universum één God zit.”

Allaah (de Verhevene) zegt in de Qor’aan:

“Of zijn zij uit niets geschapen, of zijn zij (zelf) de scheppers?”

(Soerah at-Ṭoer: 35)

Dit is een belangrijk vers als het gaat om de schepping die er nu is. Het vers roept namelijk essentiële vragen op. Want is de schepping zoals we die kunnen waarnemen uit zichzelf tot stand gekomen? Heeft de schepping zichzelf geschapen? Of specifieker: hebben de zon, de bergen of de zeeën zichzelf geschapen? Het is duidelijk dat iedereen deze vragen ontkennend zal beantwoorden. Ieder weldenkend mens met een gezond verstand is het erover eens dat iets niet zichzelf kan maken. Als iemand zou beweren dat een bepaald voorwerp, zoals een telefoon, zichzelf heeft gemaakt, dan verklaart iedereen hem voor gek.

Een andere vraag die het vers oproept, gaat over de kwestie van de schepselen als de scheppers. Als het gaat om wereldse producten, dan zijn er veel mensen die kunnen claimen eigenaar te zijn van een bepaald product. Een ontwerper van een auto kan bijvoorbeeld zeggen dat het zijn product is. Maar heeft er ooit iemand in de geschiedenis van de mensheid

beweerd dat hij de zon heeft gemaakt? Zijn er mensen die kunnen zeggen dat zij de bergen, de oceanen of überhaupt de aarde hebben gecreëerd?

Het is dus duidelijk dat de schepping niet uit zichzelf tot stand is gekomen en dat de schepselen niet zelf de schepping hebben gemaakt. Maar wie is er dan wel verantwoordelijk voor zo een complexe schepping? Wie heeft water gemaakt? Wie is ertoe in staat om de zon, de aarde en andere planeten te creëren?

Dan nog zijn er mensen die niet in het bestaan van God geloven. Sommigen beweren bijvoorbeeld dat de natuur verantwoordelijk is voor alles wat we zien. Maar wat is die natuur dan? Wie heeft de natuur gemaakt? Of heeft de natuur zichzelf gemaakt? Kortom, door gebruik te maken van het verstand ontkom je er niet aan dat er achter deze schepping één onafhankelijke Schepper zit en dat is Allaah (de Verhevene).

Allaah (de Verhevene) nodigt de mens uit om na te denken over de schepping. Zo zegt Hij (de Verhevene) in de Qor'aan:

“Voorwaar, in de schepping van de hemelen en de aarde en de afwisseling van de nacht en de dag bevinden zich zeker tekenen voor de bezitters van verstand.”

(Soerah Aali 'Imraan: 190)

In dit vers nodigt Allaah (de Verhevene) alle mensen uit om na te denken over wat ze om zich heen zien. Want is het bijvoorbeeld wel eens voorgekomen dat het drie keer op rij nacht is geweest en daarna pas dag? Of drie keer op rij dag en daarna pas nacht? Wie heeft ervoor gezorgd dat de afwisseling van de dag en de nacht zo een gestructureerde wijze kent? Het antwoord is natuurlijk Allaah de Schepper.

En als Allaah het zou hebben gewild, dan zou Hij alleen een nacht voor de mens hebben gemaakt. Zo zegt Hij in de Qor'aan:

“Zeg (o Mohammad): “Vertel mij, als Allaah de nacht voor jullie zou laten voortduren tot aan de Dag der Opstanding, is er dan een God naast Allaah die voor jullie met een licht kan komen? Luisteren jullie dan niet?”

(Soerah al-Qaşaş: 71)

De afwisseling van de dag en de nacht lijkt de normaalste zaak van de wereld, maar met name de structuur die erin zit, is zeker een teken van Allaah (de Verhevene) waarmee Hij laat zien dat alleen Hij de Schepper is.

Imaam Al-Khaṭṭābie¹ (moge Allaah hem genadig zijn) heeft een leerzame vergelijking gemaakt tussen dit universum en een huis. Hij zei:

“Als je de schepping van Allaah goed overpeinst, dan zie je dat dit universum te vergelijken is met een mooi huis dat gereed is gemaakt voor menselijk gebruik. Als je om je heen kijkt, dan zie je een hemel die hoog is, net zoals een dak. Je ziet de aarde, net als een tapijt op de grond waar je op loopt. Je ziet sterren die licht geven. Je ziet planten die ons voorzien van vruchten en groenten. Je ziet dieren die als rijdier kunnen fungeren, maar ook voor voedsel dienen. De mens is in dit universum zoals een eigenaar van zo een huis, waarbij alles voor hem gereed is gemaakt.”²

¹ Imaam Al-Khaṭṭābie: Een Islamitische geleerde die gedurende 931-988 (Gregoriaanse jaarkalender) leefde en kennis had over de Arabische taal en grammatica, overleveringen van de Profeet en fiqh (Islamitische jurisprudentie). Zijn volledige naam is Aboe Soelaymaan Ḥamd ibn Mohammad ibn Ibraahim al-Khaṭṭāb al-Khaṭṭābie.

² Al-I'tiqād wal-Hidaayah, Al-Bayhaqie, p.38.

Deze inzichtelijke vergelijking laat zien dat dit universum een Schepper heeft die precies weet wat de mens nodig heeft om een aangenaam leven te leiden. Deze Schepper, Allaah (de Verhevene), heeft alles zodanig voor de mens ontworpen dat de mens in al zijn behoeften kan voorzien.

Iemand van het platteland werd ooit gevraagd hoe hij erachter is gekomen dat er achter deze schepping één God zit. Hij antwoordde:

“Als je ergens keutels van dieren ziet, dan duidt het erop dat daar dieren zijn geweest. Als je voetsporen ziet, dan duidt het erop dat daar iemand heeft gelopen. Als je vervolgens kijkt naar de hemel, de aarde of de golven van de zee, duidt dat er dan niet op dat er achter deze schepping één God is die al-Laṭīf³ en al-Khabīr⁴ is?”⁵

Ook de nauwkeurigheid van de schepping duidt erop dat Allaah (de Verhevene) het heeft geschapen. Deze nauwkeurigheid gaat immers hand in hand met grote deskundigheid die alleen aan Allaah (de Verhevene) toe te schrijven is.

Bovendien heeft Allaah (de Verhevene) deze schepping gemaakt zonder eerder voorbeeld. Als de mens iets wil produceren, dan kijkt hij hoe een ander dit eerder heeft gedaan. En als hij iets maakt, zitten er altijd gebreken aan die keer op keer gecorrigeerd moeten worden. Maar Allaah (de Verhevene) heeft het hele universum perfect en foutloos geschapen zonder eerder voorbeeld. Hij is dan ook de Alkundige, de Alwetende en de Alwijze.

³ Al-Laṭīf: Eén van de 99 Namen van Allaah die bij ons bekend zijn. Al-Laṭīf betekent de Meest subtiële in Kennis en de Goedertierende. Dit houdt in dat Hij kennis heeft over de verborgen zaken, geheimen en innerlijkheden. Daarnaast begunstigt Allaah Zijn dienaren met Zijn Vriendelijkheid en Weldaad die zich onder meer uit door Zijn dienaren te voorzien en hen vanuit de duisternis naar het geloof te leiden.

⁴ Al-Khabīr: Eén van de 99 Namen van Allaah die bij ons bekend zijn. Al-Khabīr betekent de Albekende. Hij heeft kennis over de innerlijkheden, geheimen en verborgenheden.

⁵ Sharḥ al-Usoel ath-Thalaatha, Salīḥ al-Fawzaan, p.103.

2

DE QOR'AAN: WONDER IN TAAL EN BETEKENIS

*“Ik ben een moslim, omdat de Qor’aan een
wonder is in taal en betekenis.”*

De Qor’aan is het edele Boek van de moslims en bevat het Woord van Allaah (de Verhevene). De eerste verzen van de Qor’aan zijn in de grot Hira⁶ op de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) neergedaald en de Qor’aan is vervolgens gedurende 23 jaar in delen geopenbaard.

Tot op heden zijn er geen veranderingen in de Qor’aan opgetreden en dat zal ook nooit gebeuren. Allaah (de Verhevene) heeft namelijk beloofd om hem Zelf te beschermen. Hij zegt in Zijn Boek:

*“Voorwaar, Wij hebben de Vermaning (dat wil zeggen: de Qor’aan)
neergezonden. En waarlijk, Wij zullen er zeker over waken.”*

(Soerah al-Hijr: 9)

Allaah (de Verhevene) spreekt in dit vers in de Wij-vorm om Zijn Grootseheid te benadrukken. In het vers maakt Allaah duidelijk dat Hij over de Qor’aan

⁶ Hira⁶: Een plek waar de Profeet (vrede zij met hem) zich gewoonlijk afzonderde van de mensen en dagen in verbleef om na te denken over de schepping en schepselen van Allaah. De grot bevond zich op vijf kilometer afstand van de Ka’bah in de berg An-Noer. De eerste verzen van de Qor’aan zijn in deze grot geopenbaard.

zal waken. Dit betekent dat de authenticiteit sinds de zending bewaard is gebleven en bewaard zal blijven. Dat het Allaah (de Verhevene) is die de claim maakt om over de Qor'aan te waken, is op zichzelf al genoeg om ervan overtuigd te zijn.

Maar ook de realiteit getuigt van een wonderbaarlijke authenticiteit. Als je moslims uit verschillende landen met verschillende achtergronden vraagt om een specifiek vers uit de Qoraan te reciteren, dan zullen zij dit vers allen identiek reciteren. Woord voor woord. Zo is de Qoraan ook tot op heden authentiek gebleven. Uiteraard is het onmogelijk dat al deze mensen hetzelfde verkondigen terwijl het onwaar is.

De eerder geopenbaarde Boeken bevatten menselijke toevoegingen en verdraaiingen van woorden. Maar de Qoraan is met de Wil en Bescherming van Allaah precies zoals deze is geopenbaard. Hoe wonderbaarlijk is het dat een boek na ruim 1400 jaar exact dezelfde inhoud bevat?

Sinds het begin van de gezegende gemeenschap van Mohammad (vrede zij met hem), is er veel aandacht gevestigd op het leren van de Qor'aan. Vanaf de tijd van de metgezellen⁷ tot op de dag van vandaag zijn er veel mensen die de volledige Qor'aan uit hun hoofd hebben gememoriseerd. Geen enkel ander boek of geschrift wordt zo intensief gememoriseerd zoals de Qor'aan. In allerlei verre landen en onbekende dorpen over de hele wereld zijn er mensen die de Qor'aan uit het hoofd kennen.

De Qor'aan is vanuit de harten van de mensen generatie op generatie overgedragen. Een kleine groep moslims heeft in het begin de Qor'aan overgedragen op een grotere groep die het weer hebben overgedragen op een nog grotere groep.

⁷ Metgezel: Een persoon die de Profeet (vrede zij met hem) heeft ontmoet, in hem geloofde en stierf als moslim.

De Qor'aan werd daarnaast ten tijde van de Profeet (vrede zij met hem) in delen opgeschreven. Deze delen werden door een commissie verzameld met aan het hoofd de metgezel Zayd ibn Thaabit⁸ (moge Allaah tevreden met hem zijn). Deze stukken zijn in de tijd van Aboe Bakr⁹ (moge Allaah tevreden met hem zijn) verzameld en gebundeld in een codex, een bundel losse vellen. Daarna is het verzameld in de tijd van 'Uthmaan¹⁰ (moge Allaah tevreden met hem zijn) en vervolgens overgeschreven. Aansluitend is het naar verschillende streken van de Islamitische gemeenschap gestuurd.

De eerste Qor'aan is in 1618 in een Italiaanse drukkerij gedrukt. Vervolgens verschenen er gedrukte Qor'aanboeken in Duitsland en Rusland en gauw volgden ook andere landen. Bij geen enkele drukkerij zijn er veranderingen in de Qor'aan aangebracht.

Bovendien is een poging hiertoe volstrekt zinloos, want er zijn miljoenen mensen die de Qor'aan uit hun hoofd kennen en deze aanpassingen snel zullen herkennen. Als iemand bijvoorbeeld nu de Qor'aan leest en een fout maakt, ook al is het een subtiele fout, dan zal deze persoon meteen door verschillende mensen gecorrigeerd worden. Dit geeft de mate van bescherming van het Woord van Allaah (de Verhevene) aan.

De Qor'aan is tevens een taalkundig wonder. Islamitische geleerden geven aan dat de manier waarop de Qor'aan is samengesteld verbazingwekkend is. Als je namelijk één woord weghaalt, kan de betekenis van een heel vers

⁸ Zayd ibn Thaabit: Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) die in Medina (stad in Saoedi-Arabië) leefde en tot de geleerden van die tijd behoorde. Hij had de Qor'aan gememoriseerd en schreef de Qor'aan ook op.

⁹ Aboe Bakr: De beste vriend en schoonvader van de Profeet (vrede zij met hem) en de eerste man die zich bekeerde tot de Islam. Hij was de eerste Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islam. Zijn bijnaam was Aş-Şiddieq, wat de waarachtige betekent.

¹⁰ 'Uthmaan: Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) en tevens zijn schoonzoon. Hij was de derde Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islam.

veranderen. Bovendien is geen enkel woord uit de Qor'aan te vervangen door een soortgelijk woord.

Ook heeft Allaah (de Verhevene) de Arabische taalkundigen en poëten in de tijd van de Profeet (vrede zij met hem) uitgedaagd om met een hoofdstuk te komen die gelijk staat aan een hoofdstuk in de Qor'aan. Deze Arabieren waren destijds de meest welbespraakte mensen en beschikten ook over de meeste kennis van de Arabische taal. Allaah (de Verhevene) daagde deze mensen uit middels de volgende Woorden:

“En als jullie in twijfel verkeren over datgene wat Wij hebben neergezonden (dat wil zeggen: de Qor'aan) aan Onze dienaar (Mohammad), kom dan met een hoofdstuk gelijk daaraan en roep jullie getuigen naast Allaah, als jullie waarachtig zijn.”

(Soerah al-Baqarah: 23)

Niemand is tot aan de dag van vandaag in staat geweest deze uitdaging succesvol te volbrengen. De mensen waren in de tijd van de Profeet (vrede zij met hem) niet eens in staat om met een soortgelijk vers te komen, laat staan een heel hoofdstuk. Natuurlijk wisten de mensen wel dat zij hier niet toe in staat waren, aangezien ze op de hoogte waren van het feit dat het Woord van Allaah (de Verhevene) een onevenaarbaar wonder is.

3

DE OPRECHTHEID VAN DE PROFEETSCHAP VAN MOHAMMAD (VREDE ZIJ MET HEM)

*“Ik ben een moslim, omdat de Profeetschap van
Mohammad (vrede zij met hem) oprecht is.”*

De oprechtheid van Mohammad (vrede zij met hem) als Profeet blijkt ten eerste uit het feit dat hij zowel voor als na zijn zending een waarachtig persoon was. Mohammad (vrede zij met hem) heeft voor de zending veertig jaar lang in Mekka geleefd. Gedurende deze veertig jaar heeft geen enkel persoon beweerd dat hij ook maar één leugen heeft verteld.

Het bewijs hiervoor is het verhaal dat is overgeleverd door Ibn ‘Abbaas (moge Allaah tevreden met hem zijn). Hij levert over dat de Boodschapper (vrede zij met hem) de berg Şafaa¹¹ opklom om de mensen uit te nodigen naar de Islaam nadat hij de zending had ontvangen. Hij vroeg:

“O mensen, als ik jullie vertel dat er een groep mensen achter deze berg staat die jullie zal aanvallen, geloven jullie me dan?” De mensen antwoordden: “We hebben je nog nooit een leugen horen vertellen.”¹²

¹¹ Aş-Şafaa: Een kleine berg in Mekka. Op deze berg sprak de Profeet (vrede zij met hem) de mensen toe en nodigde hij ze uit naar de Islaam.

¹² Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1394).

Islamitische geleerden zeggen over deze overlevering dat de mensen ook ‘ja’ hadden kunnen antwoorden en dat dit al voldoende was geweest als bewijs dat Mohammad waarachtig was. Maar de benadrukking dat zij nog nooit een leugen van de Profeet (vrede zij met hem) hebben gehoord, maakt hun reactie nog overtuigender.

Een soortgelijk bewijs voor de waarachtigheid van Mohammad (vrede zij met hem) is terug te vinden in het verhaal van Aboe Sufyaan¹³ (moge Allaah tevreden met hem zijn) en Heraclius, de keizer van de Romeinen ten tijde van de Profeet (vrede zij met hem). Nog voordat Aboe Sufyaan moslim werd, kwam hij tijdens een zakenreis in Shaam¹⁴ terecht bij Heraclius.

Heraclius stelde hem een aantal vragen over Mohammad (vrede zij met hem), waaronder de volgende:

“Heb je hem (Mohammad) ooit beschuldigd van het vertellen van leugens voordat hij beweerde (een Profeet te zijn)?”¹⁵

Aboe Sufyaan, die op dat moment nog geen moslim was, antwoordde stellig ontkennend. Heraclius vroeg zich af hoe iemand die geen leugens over anderen vertelt, ooit een leugen over God zou kunnen vertellen. Hij trok dan ook de conclusie dat het niet logisch zou zijn dat Mohammad (vrede zij met hem) zou liegen over zijn Profeetschap.

¹³ Aboe Sufyaan: Een vooraanstaande man van de stam Quraysh die in Mekka leefde. Zijn naam is Şakhr ibn Ḥarb, maar hij staat bekend om zijn bijnaam Aboe Sufyaan (vader van Sufyaan). Verder stelde hij zich vijandig op tegenover de Profeet, voordat hij (Aboe sufyaan) was bekeerd tot de Islaam.

¹⁴ Ash-Shaam: De Arabische term voor een regio bestaande uit Syrië, Libanon, Palestina, Jordanië, Cyprus en de Turkse provincie Hatay. De historisch-geografische naam voor dit deel van Zuidwest-Azië is de Levant.

¹⁵ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2681).

Bovendien behoort het geduld en de standvastigheid in het verkondigen van de Boodschap tot de bewijzen voor de oprechtheid van de Profeetschap van Mohammad (vrede zij met hem). Mohammad is na zijn zending namelijk op verschrikkelijke wijze behandeld. Zo is er een placenta van een kameel op zijn hoofd gelegd terwijl hij aan het bidden was, is hij drie jaar lang verbannen naar Shi‘b¹⁶ en is hij bekogeld met stenen toen hij naar Ṭaa‘if¹⁷ ging. En dan is dit slechts een selecte greep uit de lange lijst van onderdrukkingen die hij heeft moeten ondergaan.

Ter vergelijking: als iemand vandaag de dag bepaald werk doet waarvoor hij in zijn optiek te weinig verdient, dan zal hij haastig op zoek gaan naar een andere baan. Of als iemand een bepaalde taak moet verrichten en hier grote moeilijkheden in ervaart, dan is de kans groot dat hij de taak niet voltooit. Met andere woorden: men is snel geneigd te stoppen met datgene wat hij doet als hier veel beproevingen en weinig beloningen in zitten.

Mohammad (vrede zij met hem) was daarentegen volhardend in zijn missie en heeft alle vormen van onderdrukking standvastig en geduldig doorstaan. Dit laat zien dat hij daadwerkelijk ergens voor stond. Als de Profeetschap van Mohammad niet oprecht zou zijn geweest en hij op wereldse belangen uit was, dan had hij het verkondigen van zijn Boodschap ongetwijfeld snel stopgezet.

Een ander bewijs voor de oprechtheid van zijn Profeetschap is het feit dat Mohammad (vrede zij met hem) niets van het wereldse leven wilde hebben. De Islamitische geleerden geven aan dat hij de rijkste onder de mensen kon worden, het meeste aanzien kon hebben en de mooiste vrouwen kon huwen. Dit is hem allemaal aangeboden, maar hij wilde hier niks van weten. Daarbovenop heeft hij na zijn dood niets achtergelaten aan bezittingen.

¹⁶ Shi‘b: Een vallei tussen twee bergen in Mekka en staat ook wel bekend als Shi‘b aboe Ṭaalib (de vallei van Aboe Ṭaalib).

¹⁷ Ṭaa‘if: Een stad in het zuidwesten van Saoedi-Arabië op ongeveer 70 kilometer afstand van Mekka.

Op een dag kwam ‘Umar¹⁸ (moge Allaah tevreden met hem zijn) naar de Profeet (vrede zij met hem) en hij zag hem op een klein rieten tapijtje zitten. Het was een tapijt waarvan de sporen van het riet in zijn huid achterbleven als hij opstond. ‘Umar kon niet bevatten dat dit de toestand van de Profeet (vrede zij met hem) was en werd emotioneel. Hij zei:

“O Boodschapper van Allaah, ik heb de keizer van de Romeinen gezien en ik heb zijn stoel gezien. En ik heb de mensen gezien die om hem heen zijn (zoals bewakers).” De Profeet bleef heel rustig en antwoordde: “O ‘Umar, ben jij dan niet blij met het feit dat zij enkel de genieting van het wereldse leven zullen hebben en wij voor de ultieme en eeuwige genieting in het hiernamaals zullen gaan?”¹⁹

Bovendien is er een overlevering van ‘Aisha²⁰ (moge Allaah tevreden met haar zijn) waarin ze tegen haar neefje ‘Urwah zegt:

“O zoon van mijn zuster, bij Allaah, ik zag de nieuwe maan, dan de nieuwe maan, dan de nieuwe maan (twee maanden gingen dus voorbij) en er werd geen vuur aangestoken in het huis van de Boodschapper van Allaah (om mee te koken).” ‘Urwah vroeg: “O mijn tante, wat waren jullie middelen van bestaan?” ‘Aisha zei toen: “Dadels en water.”²¹

Op een bepaald moment in zijn leven had Mohammad (vrede zij met hem) de positie om een leven vol pracht en praal te leiden. Waar de keizers en de koningen in zijn tijd de grootste huizen hadden, de duurste maaltijden

¹⁸ ‘Umar: ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb behoorde tot de metgezellen van de Profeet. Hij was de tweede Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islaam en kreeg als eerste de bijnaam leider der gelovigen.

¹⁹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 89).

²⁰ ‘Aisha: De moeder der gelovigen ‘Aisha was de echtgenote van de Profeet (vrede zij met hem) en tevens de dochter van de metgezel Aboe Bakr aṣ-Ṣiddiq. Ze behoort tot degenen die de meeste overleveringen van de Profeet (vrede zij met hem) heeft overgeleverd.

²¹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2567).

nuttigden en op de meest comfortabele bedden slapen, zag het leven van Mohammad (vrede zij met hem) er nederig en simpel uit. Het verkondigen van zijn Boodschap was dus geen grijp naar de macht, maar puur een opdracht van zijn Heer waar hij in wereldse termen niet bij heeft gebaat.

Hetzelfde blijkt uit het feit dat er in ieder aspect van zijn wetgeving een gedenking zit. In de Islaam zijn er in alle handelingen van het leven een door Mohammad (vrede zij met hem) voorgeschreven gedenking of smeekbede: bij het slapen en het ontwaken, in de ochtend en in de avond, tijdens en na het gebed, bij het horen van de gebedsoproep, bij het verlaten van het huis, tijdens het reizen, bij het betreden en verlaten van de moskee et cetera. Hiermee beoogde hij daadwerkelijk het aanbidden van Allaah op aarde te verwezenlijken.

En zo zijn er ook rationele bewijzen voor de oprechtheid van zijn Profeetschap. Als we bijvoorbeeld kijken naar de complexiteit van zijn Boodschap, dan moet hij wel een Profeet zijn geweest. Mohammad (vrede zij met hem) was namelijk een analfabeet en kon dus niet lezen, noch schrijven. Toch is hij met de Qor'aan gekomen die over uiterst complexe zaken spreekt, zoals de ontwikkeling van een menselijk embryo in de baarmoeder.

Daarnaast is de wetgeving waarmee Mohammad (vrede zij met hem) is gekomen gedetailleerd en volledig. Zo omvat deze wetgeving alles wat de mens in het wereldse leven nodig heeft. Ze spreekt over aanbiddingen, zoals het gebed en de bedevaart, maar ook over kledingvoorschriften, gedragscodes en ethische aspecten. Hoe is het mogelijk dat een analfabeet uit zichzelf met zo een complexe en complete Boodschap kan komen?

Een ander rationeel bewijs is de claim van Mohammad (vrede zij met hem) dat hij naar de gehele mensheid is gestuurd. In het begin van de Islaam zei hij namelijk:

*“Voorwaar, ik ben voor jullie allen de Boodschapper van Allaah.”*²²

Hij zei dit op een moment dat hij een zwakke positie had in Mekka: hij had geen volgelingen, bezittingen of macht. Dat er een persoon in het midden van de Sahara van Mekka opstaat en beweert naar alle mensen gestuurd te zijn, zou in die tijd zeker ongeloofwaardig zijn geweest. Maar met de kennis van nu weten we dat Mohammad (vrede zij met hem) inderdaad een Profeet is die naar iedereen is gezonden. Vandaag, ruim 1400 jaar later, is de Islaam namelijk over alle uithoeken van de wereld verspreid.

Verder was Mohammad (vrede zij met hem) niet alleen een voorbeeld in het aanbidden en het gedenken van Allaah, maar hij excelleerde hier ook in. Hij beperkte zich bijvoorbeeld niet tot het vasten van de maand Ramadan en het verrichten van de vijf dagelijkse gebeden.

Integendeel, hij vastte onder andere ook de witte dagen²³, maandagen en donderdagen en de zes dagen van Shawwaal²⁴. En terwijl alle mensen sliepen, stond hij nachtenlang voor Allaah in gebed waarbij hij soms in één gebedseenheid de hoofdstukken al-Baqarah, an-Nisaa’ en Aali ‘Imraan reciteerde.²⁵

²² Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 3661).

²³ Witte dagen: De witte dagen zijn de 13e, 14e en 15e dag van de Islamitische Hijri-maand en worden Al-Ayyaam al-Bied genoemd.

²⁴ Zes dagen van Shawwaal: Shawwaal is de tiende maand van de Islamitische kalender en komt na de maand Ramadan. Voor de moslims is het aanbevolen om in deze maand zes dagen te vasten in navolging van de Profeet (vrede zij met hem).

²⁵ Muslim (nummer overlevering: 772).

Ook heeft ‘Aisha overgeleverd dat de Profeet (vrede zij met hem) zo lang in de nacht in gebed stond dat zijn voeten opgezwollen raakten. Ze vroeg hem:

“O Boodschapper van Allaah, waarom doe je dit terwijl Allaah je zonden van het verleden en van de toekomst voor je heeft vergeven?” Hij (vrede zij met hem) antwoordde: “Zou ik er niet van moeten houden om een dankbare dienaar (van Allaah) te zijn?”²⁶

Het voorbeeld dat Mohammad (vrede zij met hem) gaf in zijn buitengewone manier van aanbidding past enkel en alleen in het beeld van een ware Profeet.

En dan is er nog de onvoorwaardelijke liefde die de metgezellen (moge Allaah tevreden met hen allen zijn) voor Mohammad (vrede zij met hem) hadden. Velen onder hen, waaronder de Rechtgeleide Kaliefen²⁷ Aboe Bakr, ‘Umar, ‘Uthmaan en ‘Alie, hebben verregaande opofferingen gemaakt om hem te steunen in het verkondigen van zijn Boodschap. Zij deden dit omwille van Allaah en vervolgens uit liefde voor Zijn Boodschapper.

De liefde van de metgezellen voor Mohammad (vrede zij met hem) beperkte zich niet tot het maken van opofferingen. ‘Aisha levert bijvoorbeeld over dat er een man naar Mohammad (vrede zij met hem) kwam en tegen hem zei:

“O Boodschapper van Allaah, u bent geliefder bij mij dan mijzelf, geliefder bij mij dan mijn familie en geliefder bij mij dan mijn eigen kinderen. Als ik thuis ben en ik aan u denk, dan ben ik verdrietig totdat ik naar u toekom en naar u kijk. Maar als ik dan denk aan mijn dood en uw dood, dan weet ik

²⁶ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1130).

²⁷ Rechtgeleide Kaliefen: De vier kaliefen Aboe Bakr, ‘Umar, ‘Uthmaan en ‘Alie. Zij behoorden tot de metgezellen van de Profeet en volgden hem. De Profeet heeft de moslims opgedragen om zich te houden aan zijn handelwijze en die van de Rechtgeleide Kaliefen.

dat u samen met de Profeten zal zijn. Maar als ik het Paradijs betreed, ben ik bang dat ik u niet zal zien.”²⁸

Toen de Profeet (vrede zij met hem) dat hoorde bleef hij stil, totdat de Engel Jibriel (vrede zij met hem) met het volgende vers kwam:

“En wie Allaah en de Boodschapper gehoorzaamt, zij zullen met degenen zijn die Allaah heeft begunstigd van de Profeten, de waarachtigen, de martelaren en de rechtschapenen. En zij zijn het beste gezelschap (in het Paradijs).”

(Soerah an-Nisaa’: 69)

Op dat moment kwam de man tot rust, omdat hij door dit vers wist welk pad hij moest nemen als hij met Mohammad (vrede zij met hem) in het Hiernamaals wilde zijn.

De liefde voor Mohammad (vrede zij met hem) is ook terug te zien in het verhaal van de metgezel Rabie’ah ibn Ka’b al-Aslamie (moge Allaah tevreden met hem zijn). Rabie’ah was een nog jonge jongen die behoorde tot de mensen van aş-Şuffah.²⁹ Hij had momenten dat hij gelijk aan Mohammad (vrede zij met hem) moest denken als hij wakker werd.

Bovendien wachtte hij ’s nachts bij de deur van Mohammad om hem bijvoorbeeld van water te voorzien als hij de wassing wilde verrichten. Op een dag zei Mohammad (vrede zij met hem) tegen Rabie’ah:

“Vraag mij iets.” De jonge Rabie’ah antwoordde: “Ik verzoek uw gezelschap in het Paradijs.” Mohammad (vrede zij met hem) vroeg hem vervolgens: “Wil je nog iets anders?” Hij zei: “Dat is alles.”³⁰

²⁸ Sunan Sa’ied ibn Manşoer (nummer overlevering: 1308).

²⁹ Aş-Şuffah: Een beschaduwde plek achter in de moskee van de Profeet (vrede zij met hem) in Medina waar vroeger de arme immigranten onderdak kregen.

³⁰ Muslim (nummer overlevering: 489).

Deze authentieke verhalen laten de liefde zien die de metgezellen hadden voor Mohammad (vrede zij met hem). Het behoort tot de natuurlijke aanleg van de mens om niets boven zichzelf te verkiezen, maar toch hielden de metgezellen meer van Mohammad (vrede zij met hem) dan van zichzelf, hun families en hun bezittingen.

Ook blijkt uit de verhalen dat zij niets liever wilden dan samen zijn met Mohammad (vrede zij met hem). Net als de genoemde bewijzen, duidt de exceptionele liefde die de metgezellen voor Mohammad (vrede zij met hem) hadden, beslist op niks anders dan dat Mohammad (vrede zij met hem) een oprechte Profeet is.

4

DE GELOOFSPRINCIPES

“Ik ben een moslim, omdat de geloofsprincipes van de Islaam voor een gerust hart zorgen.”

De geloofsprincipes worden ook wel de pilaren van *al-Imaan*³¹ genoemd.

Er zijn zes pilaren van *Imaan* en deze betreffen het geloven in:

1. Allaah;
2. Zijn Engelen;
3. Zijn Boeken;
4. Zijn Boodschappers;
5. De Laatste Dag;
6. De Voorbeschikking (het goede en het slechte daarvan).

Het geloven in deze basisprincipes zorgt voor een stabiel leven gevuld met rust en geluk. In de komende hoofdstukken wordt dit uiteengezet, te beginnen met het geloven in Allaah. Allaah (de Verhevene) zegt in de Qor’aan:

“Degenen die geloven en hun geloof niet met onrecht vermengen, voor hen is er veiligheid. En zij behoren tot de rechtgeleiden.”

(Soerah al-An’aam: 82)

³¹ Al-Imaan: Al-Imaan betekent het geloof en bestaat uit zes pilaren: het geloven in Allaah, Zijn Engelen, Zijn Boeken, Zijn Boodschappers, de Laatste Dag en de Voorbeschikking, zowel het goede als het kwade ervan.

Het geloof vermengen met onrecht duidt op *shirk*³². Allaah verklaart in dit vers dat degenen die in alleen Hem geloven veiligheid zullen hebben en tot de mensen zullen behoren die geleid zijn.

In een ander vers zegt Allaah:

“Degene die goede daden verricht, man of vrouw, en (die) een gelovige is, zullen Wij zeker een goed leven laten leiden. En Wij zullen hen zeker belonen met hun (verdiende) beloning (die) in overeenstemming (zal zijn) met het beste van wat zij deden.”

(Soerah an-Nahl: 97)

Ook op basis van dit vers is te concluderen dat degenen die in Allaah (de Verhevene) geloven en het goede doen, een gelukkig leven zullen leiden. Dat is een belofte van Allaah (de Verhevene). De geleerden van *tafsier*³³ maken tevens duidelijk dat het bij een gelukkig leven om alle facetten van het leven gaat, zowel het mentale als fysieke aspect.

Het hebben van *lemaan* zorgt dus voor innerlijke rust. Als deze rust ontbreekt is het moeilijk om balans te vinden in het leven. Een depressie, burn-out of andere mentale problemen kunnen het gevolg zijn van een verstoorde innerlijke stabiliteit. Mentale problematiek kunnen op hun beurt zorgen voor lichamelijke klachten. Het hart dat gevuld is met *lemaan*, zal deze balans beter kunnen opbrengen. Het geloven in Allaah is dus een bescherming om zowel de mentale als fysieke gezondheid te waarborgen.

Het is hierbij belangrijk om te noemen dat een hogere *lemaan* voor meer geluk en rust zal zorgen dan een lagere *lemaan*. De mate van geluk en rust is afhankelijk van de gradatie in *lemaan*. De *lemaan* kent dus niet één

³² Shirk: Het toekennen van deelgenoten aan Allaah.

³³ Tafsier: De uitleg van de Qor'aan.

niveau, maar kan stijgen middels het verrichten van goede daden en dalen middels het verrichten van slechte daden.

Bovendien is een stabiel leven enkel te bereiken als je alleen geloof hebt in Allaah (de Verhevene) en niet daarnaast andere geloven aanhoudt. Om dit duidelijk te maken, noemt Allaah het volgende voorbeeld in de Qor'aan:

“Allaah stelt een voorbeeld van een man die (een slaaf) van meerdere eigenaren is die onderling verdeeld zijn, en van een man die (als slaaf volledig) toegewijd is aan één man (dat wil zeggen: aan één eigenaar). Zijn zij dan gelijk aan elkaar? (Alle) lof zij Allaah. Welnee! Maar de meesten van hen weten (het) niet.”

(Soerah az-Zoemar: 29)

Stel dat een werknemer bij drie verschillende werkgevers in dienst is. Deze werkgevers doen tegelijkertijd een beroep op de werknemer. Het is onvermijdbaar dat dit voor problemen zal zorgen: de werktijden kunnen elkaar overlappen of de werknemer kan taken door elkaar halen. Het is onmogelijk dat de werknemer productief werk zal afleveren bij de drie werkgevers. Als een werknemer daarentegen één werkgever heeft, is het voor hem makkelijk om op zijn werk te focussen doordat hij één pakket heeft aan taken en werktijden.

Hetzelfde geldt voor het geloven in Allaah (de Verhevene). Zoals een werknemer alleen balans zal vinden in zijn werk bij één werkgever, kan de mens alleen balans vinden in zijn leven als hij alleen in Allaah als God gelooft.

Tot slot zegt Allaah (de Verhevene) in de Qor'aan:

“Voorwaar, Allaah verdedigt degenen die geloven.”

(Soerah al-Hajj: 38)

Degene die sterk in Allaah (de Verhevene) gelooft, komt onder Zijn Bescherming te vallen. Wanneer iemand weet dat hij onder de Bescherming van Allaah valt, dan zal hij voor niets of niemand angst kennen, niet in paniek raken en geen druk ervaren. Hij wordt immers beschermd door Iemand die sterker en machtiger is dan alles en iedereen. Het zekere gevoel dat iemand hierbij heeft is door niks anders te verkrijgen. Kortom, het hart komt pas écht tot rust als het gevuld is met stellige geloof in Allaah.

5

HET GELOVEN IN DE ENGELN

“Ik ben een moslim, omdat het geloven in de Engelen op de Heerschappij van Allaah duidt.”

Het geloven in de Engelen zorgt voor een bewustwording van het Koninkrijk van Allaah (de Verhevene) en tegelijkertijd voor het besef dat Hij alles in Zijn universum tot in de kleine details bestuurt. Allaah heeft namelijk Engelen aangesteld die alles doen zoals Hij heeft bepaald. Zij gehoorzamen Hem altijd en voeren de specifieke taken die ze hebben gekregen, exact uit.

Allaah (de Verhevene) zegt in de Qor’aan:

“En acht (Engelen) zullen op die Dag de Troon van jouw Heer boven zich dragen.”

(Soerah al-Haaqqah: 17)

Zijn er maar acht Engelen nodig om de Troon van Allaah te tillen? Om hier een betrouwbaar oordeel over te kunnen vellen, is het belangrijk om stil te staan bij de beschrijving van de Engelen. De Profeet (vrede zij met hem) heeft over één van hen gesproken. Hij zei:

“Mij is toestemming gegeven om te spreken over één van de Engelen van Allaah die de Troon dragen. De afstand tussen zijn oorlellen en zijn schouders is gelijk aan een reis van zeventienhonderd jaar.”³⁴

³⁴ Sunan Abie Daawoed (nummer overlevering: 370).

Als de afstand tussen de oorllen en de schouders van een Engel gelijk is aan een reis van zevenhonderd jaar, hoe groot zal deze Engel dan in zijn geheel zijn? En hoe groot moet de Troon dan wel niet zijn die deze acht Engelen tillen? De grootsheid van deze schepselen getuigen ervan hoe geweldig hun Schepper is.

Een ander bewijs dat met betrekking tot de Engelen op de Grootshheid van Allaah duidt, is de uitspraak van de Profeet (vrede zij met hem) waarin hij zegt:

“Ik zie wat jullie niet zien. De hemel is zwaar geworden en het is haar recht om dat te zeggen. Er is geen plek van vier vingers die niet in beslag wordt genomen door een Engel die knielt voor Allaah.”³⁵

Binnen elke afstand van vier vingers is er dus een Engel die voor altijd knielt voor Allaah (de Verhevene). Als je zou willen tellen hoeveel Engelen er zich onderdanig opstellen tegenover Allaah, dan zou je de tel kwijtraken. Er is geen enkel middel om te berekenen hoeveel Engelen zich onvoorwaardelijk onderwerpen aan hun Heer.

De Engelen zijn er niet alleen in grote getalen, maar het kenmerkt hen ook dat ze allen een specifieke taak hebben gekregen. Ieder mens heeft bijvoorbeeld twee Engelen die constant bij hem zijn en alles noteren wat hij doet en zegt. Hierover zegt Allaah in de Qor’aan:

“(Gedenk) wanneer de beide ontvangers (dat wil zeggen: de Engelen die de daden noteren), zittend aan de rechterzijde en aan de linkerzijde (de daden van iedere persoon) ontvangen (en deze noteren). Hij spreekt geen woord uit zonder dat er aan zijn zijde een waker is, gereed (om alles te noteren).”

(Soerah Qaaf: 18)

³⁵ Sunan at-Tirmidhie (nummer overlevering: 145).

Ook is er de Engel des Doods die verantwoordelijk is voor het ontnemen van de menselijke zielen op een tijdstip dat Allaah (de Verhevene) heeft vastgesteld. En de Engel Miekaa'iel heeft bijvoorbeeld de opdracht gekregen van Allaah om het te laten regenen op de momenten dat Allaah heeft bepaald dat het gaat regenen.

Maar misschien wel de bekendste onder de Engelen is de Engel Jibriel (vrede zij met hem), ook wel *Ar-Roeḥ al-Amien* genoemd. Hij is door Allaah verantwoordelijk gemaakt voor de openbaringen, zoals het openbaren van de Qor'aan aan Mohammad (vrede zij met hem). De Profeet heeft Jibriel, naast in de hoedanigheid van een mens, ook in zijn echte hoedanigheid gezien gedurende de nacht van *Al-Israa' wal-Mi'raaj*³⁶. In een overlevering wordt genoemd dat Jibriel zeshonderd vleugels heeft, waarmee hij de hemelen en aarde bedekt.³⁷

Kennis over de hoeveelheid Engelen, hun grootte en hun specifieke taken zorgt voor een sterkere *lemaan*. Door deze kennis raak je bewust van het feit dat alles wat er gebeurt geen toeval is, maar dat er een Heer is die alles nauwkeurig bestuurt. Dat Hij de Bestuurder is van Zijn Koninkrijk geeft Hem het alleenrecht op aanbidding.

De beschrijving van de Engelen creëert ook bewustwording over wie wij als mensen zijn ten opzichte van deze geweldige schepping. Dit moet aanzetten tot het hoogachten van Allaah (de Verhevene), Zijn Grootseid en Zijn Heerschappij, wat slechts gerealiseerd kan worden door alleen Hem te aanbidden.

³⁶ Al-Israa' wal-Mi'raaj: De nacht- en hemelreis die de Profeet (vrede zij met hem) in één nacht aflegde.

³⁷ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 3232).

6

HET GELOVEN IN DE BOODSCHAPPERS

“Ik ben een moslim, omdat het geloven in de Boodschappers duidelijkheid verschaft over hun unanieme streven naar het realiseren van het doel van het bestaan.”

Het geloven in de Boodschappers gaat in eerste instantie over het geloven in de gelijkheid van de Boodschappers. Zij zijn gelijk in het verkondigen van de Boodschap en zijn ook allen met dezelfde Boodschap gekomen. Alle Boodschappers zijn met de waarheid gekomen en ze beschikten allen over de beste eigenschappen. Ze waren onder andere betrouwbaar, vroom en oprecht. Ze hebben hun Boodschap volledig overgedragen en zijn hier niet in tekortgeschoten. De Boodschappers hebben niets aan hun Boodschap toegevoegd noch iets eraan verminderd.

De Boodschappers zijn door Allaah (de Verhevene) als barmhartigheid voor de mensheid gestuurd. Het sturen van Boodschappers valt onder de zorg die Allaah voor Zijn dienaren heeft. De Boodschappers zijn namelijk gekomen om de mensen te onderwijzen in hoe ze richting kunnen geven aan het leven. Zonder deze Boodschappers zou de mens nooit de juiste weg kunnen bewandelen: de weg die leidt tot geluk in dit leven en ultiem geluk in het Hiernamaals.

Het geloven in de Boodschappers draagt bij aan het geloof in menselijke eenheid. De Boodschappers zijn namelijk gekomen om de mensen te verenigen en niet om hen uit elkaar te drijven. Als men zich collectief zou neerleggen bij de Boodschap van de Boodschappers, dan zou er zeker

eenheid op aarde zijn. Het ontbreken van die eenheid komt doordat er mensen zijn bij wie de waarheid van de Boodschap niet overeenkomt met hun eigen begeerten.

Iedere Boodschapper heeft de mensen aangespoord om alleen Allaah (de Verhevene) te aanbidden en Hem geen deelgenoten toe te kennen. Dat er nu mensen zijn die naast Allaah andere goden, mensen, planten of dingen aanbidden, is niet toe te schrijven aan de Boodschappers.

De gemeenschappelijke Boodschap waarmee de Boodschappers zijn gekomen, betreft dus het uitnodigen tot het aanbidden van één God. Allaah (de Verhevene) zegt hierover in de Qor'aan:

“En voorzeker, Wij hebben naar iedere gemeenschap een Boodschapper gezonden (die verkondigde): “Aanbid Allaah en vermijd de Taaghoet (alles dat naast Allaah aanbeden wordt).”

(Soerah an-Nahl: 36)

Naast deze gemeenschappelijke Boodschap verschillen de Boodschappen onderling in hun wetgevingen. Niets van deze wetgevingen is echter in strijd met het basisprincipe van het geloof, te weten het geloven in en aanbidden van één God.

Hetzelfde wordt duidelijk in de overlevering van de Profeet (vrede zij met hem) waarin hij zegt:

“De Profeten zijn broeders van vaderskant, hun moeders zijn verschillend, maar hun religie is één.”³⁸

³⁸ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 3442).

Dat de Profeten metaforisch gezien dezelfde vader hebben duidt op hetzelfde basisprincipe, het aanbidden van één God. Met verschillende moeders verwijst de Profeet naar de verschillende wetgevingen van de Profeten. De wetgeving van de Profeet Moesaa was bijvoorbeeld anders dan die van de Profeet Mohammad (vrede zij met hen beiden).

De Boodschappers zijn als fijne diamanten van een kostbare ketting die samen een aaneengesloten geheel vormen. Op die manier vervolmaken de Boodschappers elkaar, waarbij Mohammad (vrede zij met hem) als laatste Boodschapper is gestuurd. De Profeet maakte dit duidelijk aan de hand van een vergelijking. Hij zei:

*“De gelijkenis van mij en die van de Profeten vóór mij is die van een mooi huis, waarbij er één baksteen mist. Als mensen erom heen zouden lopen, zouden ze onder de indruk zijn, maar ze zouden zich afvragen waarom er nog één baksteen mist. Ik ben die baksteen en ik ben de laatste van de Profeten.”*³⁹

In een andere overlevering zegt de Profeet (vrede zij met hem):

*“Ik ben naar de hele mensheid gestuurd en de lijn van Profeten is met mijn komst gesloten.”*⁴⁰

Naast dat Mohammad (vrede zij met hem) de Zegel der Profeten is, is hij naar alle mensen gestuurd. Kenmerkend aan de Boodschappers is dat ieder van hen naar een bepaald volk is gezonden, maar de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) onderscheidt zich hierin. Zijn Boodschap is naar de gehele mensheid gestuurd.

³⁹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 3535).

⁴⁰ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2977).

Allaah (de Verhevene) zegt namelijk in de Qor'aan:

“Zeg (o Mohammad): ‘O mensen, ik ben voor jullie allen de Boodschapper van Allaah.’”

(Soerah al-A'raaf: 158)

Dat de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) voor iedereen de Boodschapper is, betekent logischerwijs dat iedereen hem dient te volgen. De mens kan met zijn beperkte kennis en verstand niet een eigen geloof aanhouden, maar daar heeft hij een Boodschapper voor nodig.

Er is geen Boodschap die meer recht heeft op het volgen ervan dan de Boodschap van Mohammad (vrede zij met hem). Zelfs de andere Profeten zouden Mohammad (vrede zij met hem) hebben gevolgd als zij in zijn tijd zouden leven. Toen de Profeet Mohammad bijvoorbeeld een blad van de Thora (het Oude Testament) in de handen van 'Umar zag, werd hij boos. Hij zei tegen hem:

“O zoon van Khatṭaab (O 'Umar), twijfelen jullie aan datgene wat Allaah aan mij heeft geopenbaard? Bij Allaah, als mijn broer Moesaa in leven was, dan had hij mij moeten volgen.”⁴¹

⁴¹ Musnad Aḥmad (nummer overlevering: 3091).

7

HET GELOVEN IN DE BOEKEN

“Ik ben een moslim, omdat het geloven in de Boeken de Boodschap van de Profeten en de eerder geopenbaarde Boeken bevestigt en de overeenstemming hiertussen duidelijk maakt.”

Het geloven in de Boeken betreft het stellig geloven in het feit dat Allaah (de Verhevene) Boeken heeft geopenbaard aan Zijn Boodschappers. Enkele van de Boeken die in de Qor’aan worden genoemd zijn de Geschriften van Ibraahiem (aṣ-Ṣuḥuf), de Thora (het Oude Testament) van Moesaa, de Psalmen van Daawoed (az-Zaboer) en het Evangelie (het Nieuwe Testament) van ‘Iesaa (vrede zij met hen allen).

Net zoals de Boodschappers gelijk zijn in het verkondigen van hun Boodschap, zijn de Boeken gelijk als het gaat om de geloofsprincipes. Elk Boek spoort aan tot het geloven in en aanbidden van één God. Daarnaast spreken alle Boeken over dezelfde overige geloofsprincipes: het geloven in de Engelen, de Boeken, de Boodschappers, de Laatste dag, de Berechting, het Paradijs, het Hellevuur en de Voorbeschikking. Hoe zou dat ook anders kunnen, aangezien alle Boeken van dezelfde bron afkomstig zijn: Allaah (de Verhevene).

Maar de geopenbaarde Boeken komen ook overeen als het gaat om de overige thema’s die erin centraal staan. Denk aan de universele wetten, waar bijvoorbeeld rechtvaardigheid onder valt. De Boeken hechten veel waarde aan deze universele wetten, want hoe onrechtvaardig is het dat een persoon alle verboden zaken verricht en alsnog naar het Paradijs gaat?

Het kan niet zo zijn dat mensen in dit wereldse leven hun uiterste best doen om goede daden te verrichten en dat ze hetzelfde lot toekomen als mensen die het slechte hebben gedaan. Daarom zijn er Boeken die duidelijkheid verschaffen: indien je het goede doet, zul je het goede treffen.

Het laatste Boek dat is geopenbaard is de Qor'aan. Allaah (de Verhevene) maakt dit duidelijk als Hij zegt:

“En Wij hebben het Boek (dat wil zeggen: deze Qor'aan) met de Waarheid aan jou neergezonden, ter bevestiging van het Boek dat daarvóór was (geopenbaard) en om daarover (dat wil zeggen: over de oude Boeken) te waken.”

(Soerah al-Maa'idah: 48)

De Qor'aan is dus met de waarheid geopenbaard aan de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) en komt inhoudelijk overeen met de eerdere Boeken. De Qor'aan onderscheidt zich daarentegen wel ten opzichte van de andere Boeken in het feit dat hij *muhaymin* is. Dit houdt in dat de Qor'aan ook al het belangrijke bevat wat in de andere Boeken staat, zoals de verhalen van de andere Profeten en de leringen die hieruit te trekken zijn.

Naast de overeenkomsten van de Qor'aan met de andere Boeken, beschrijft het ook zaken of wetgevingen die veranderd of compleet nieuw zijn ten opzichte van de eerdere Boeken. De eerder geopenbaarde Boeken missen na de komst van de Qor'aan dus essentiële informatie of bevatten verouderde leefwijzen. Dit maakt het volgen van Qor'aan de enige weg die leidt tot de tevredenheid van Allaah en het betreden van Zijn Paradijs.

Bovendien hebben er in de loop der tijd menselijke verdraaiingen en veranderingen plaatsgevonden in de eerder geopenbaarde Boeken. Allaah (de Verhevene) zegt in de Qor'aan:

“Verlangen jullie dat zij jullie zullen geloven ondanks (het feit) dat een groep van hen zeker het Woord van Allaah hoorde en het vervolgens willens en wetens verdraaide nadat zij het begrepen, terwijl zij (het) weten?”

(Soerah al-Baqarah: 75)

In het verleden waren er volkeren die het Woord van Allaah hoorden, maar het niet volgden. Ondanks dat ze zeker wisten dat dit Woord de waarheid was, hebben ze het toch verdraaid. Hier valt tevens een andere universele wet uit op te maken die in de Boeken wordt genoemd, te weten het feit dat niet iedereen de waarheid zal volgen, zelfs in het geval dat men de waarheid wel kent.

8

HET GELOVEN IN DE LAATSTE DAG

“Ik ben een moslim, omdat het geloven in de Laatste Dag voor een winstgevende levensvisie zorgt.”

Het geloven in de Laatste Dag zorgt ervoor dat een gelovige toewerkt naar het Hiernamaals. Het bestaan van de Laatste Dag zet de moslim namelijk aan om daden op een zuivere manier te verrichten, omdat hij enkel en alleen de tevredenheid en de beloning van Allaah (de Verhevene) wil behalen. De moslim is niet uit op complimenten of waardering van andere mensen, want hij weet dat hij er op de Laatste Dag door Allaah voor zal worden beloond. Dit zet de gelovige aan om zoveel mogelijk goede daden te verrichten.

Deze levenswijze wordt goed duidelijk uit het verhaal van Zubaydah (moge Allaah haar genadig zijn). Zubaydah was de vrouw van Haaroen ar-Rashied (moge Allaah hem genadig zijn), één van de heersers van de Abbasidische dynastie. Bijna 1300 jaar geleden vertrok zij op een dag richting *al-Hajj*⁴². Ze merkte op dat de situatie daar erg moeilijk was door een combinatie van een grote hoeveelheid mensen, hoge temperaturen en weinig beschikbaar water.

Daarom startte ze een project met als doel om de mensen die onderweg waren tijdens de bedevaart van water te voorzien, door verschillende buizen, leidingen en reservoirs aan te leggen.

⁴² Al-Hajj: De (grote) bedevaart.

Zubaydah heeft twaalf jaar tijd en ruim 4000 kilo goud in dit project geïnvesteerd. Toen de ingenieurs met het papierwerk aankwamen waar onder andere de torenhoge kosten voor het project opstonden, wilde zij niets hiervan weten. Ze pakte de papieren, scheurde deze doormidden en zei:

*“Ik laat de afrekening voor de Dag van de Afrekening.”*⁴³

Deze bewonderenswaardige instelling heeft zij ontwikkeld doordat zij geloofde in de Laatste Dag. Omdat zij geloofde in een Dag waarop iedereen beloond zal worden voor alles wat hij heeft gedaan, wilde zij niets weten over waar haar geld precies naar toe is gegaan en hoe het is uitbesteed. Deze afrekening liet zij voor de Laatste Dag, omdat zij niks anders dan de beloning van haar Heer verlangde voor het werk dat zij heeft verricht. Tegenwoordig drinken bedevaartgangers nog steeds van het water dat door het werk van Zubaydah beschikbaar is gesteld.

Het geloven in de Laatste Dag zorgt er daarnaast voor dat een gelovige geduld kan opbrengen voor onrecht. Omdat Allaah (de Verhevene) iedereen op de Laatste Dag zijn recht zal geven, kan degene die in deze Dag gelooft geduld opbrengen voor onrecht. Hij zal het slechte niet met het slechte bestrijden en niet met onrecht op onrecht reageren.

Het geloven in de Laatste Dag zorgt ervoor dat een gelovige daden verricht omwille van Allaah (de Verhevene). Hij denkt hierbij aan de afrekening met Allaah (de Verhevene) en dit zorgt ervoor dat hij de verantwoordelijk voelt voor datgene wat aan hem is toevertrouwd. Hij hoeft geen werkgever te hebben die constant over zijn schouder meekijkt of hij het nou wel of niet goed doet. Want hij weet dat een bepaalde zaak aan hem is toevertrouwd en Allaah (de Verhevene) aan hem zal vragen hoe hij het heeft gedaan.

⁴³ A'laam al-Hijjaaz fil-Qarn ar-Rabi'achar lil-Hijrah, Muḥammad Alie Maghrabie (4/159).

Degene die gelooft in de Laatste Dag is dus zuiver. Hij werkt voor en omwille van Allaah (de Verhevene). Hij heeft geen interesse in wat anderen van hem vinden en focust zich op het optimaal uitvoeren van de taak die aan hem is toevertrouwd.

Het geloven in de Laatste dag biedt tevens een realistisch beeld van het wereldse leven. Dat er een Laatste Dag is, betekent immers dat dit leven vergankelijk is. Elke dag overlijden er mensen en niemand zal voor eeuwig in dit leven blijven. Het heeft dus geen zin om van dit leven een doel op zich te maken.

Het geloven in de Laatste Dag zorgt dan ook voor het handelen naar de dood, het graf, de wederopstanding en de afrekening. Een gelovige die weet dat er een Dag is waarop mensen beloond of bestraft zullen worden, wordt bewust van zijn gedragingen. Hij zal constant op zichzelf reflecteren en belangrijke vragen stellen. Denk aan vragen als: hoe zal mijn einde eruitzien? Welke antwoorden ga ik aan Allaah (de Verhevene) geven? Zal ik behoren tot degenen die in het Hiernamaals zullen genieten?

Bovendien is dit wereldse leven niets waard in de ogen van Allaah (de Verhevene). De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

“Als dit leven het gewicht van een vleugel van een kleine vlieg waard is, dan zal Allaah de ongelovige er geen druppel water van geven.”⁴⁴

Een moslim die gelooft in de Laatste Dag en het Hiernamaals, kent de daadwerkelijke waarde van het wereldse leven. Hij richt zich niet alleen op het behalen van wereldse doelen, maar is voornamelijk bezig met het Hiernamaals.

⁴⁴ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 4729).

Want hoe groot zal het verlies zijn als je op de Laatste Dag aankomt en niets hebt behaald van het doel waarvoor je geschapen bent? De mens is niet geschapen om slechts uitbundig te eten en te drinken, om een dure auto te kopen of een luxe huis te bouwen. Een moslim die gelooft in de vergankelijkheid van het wereldse leven is niet getreurd als hij deze bezittingen niet heeft. Hij weet namelijk dat Allaah (de Verhevene) de voorzieningen middels Zijn Wijsheid op maat heeft verdeeld. Voor de één is veel bezit wellicht goed en voor de ander niet.

Maar de gelovige weet ook dat deze bezittingen slechts als middel dienen om het ware doel van het bestaan van de mens te realiseren: het aanbidden van Allaah (de Verhevene). En voor degenen die dit doel weten te bereiken, heeft Allaah een geweldig Paradijs voorbereid waarin zij na de Laatste Dag eeuwig zullen verblijven.

9

HET GELOVEN IN DE VOORBESCHIKKING

“Ik ben een moslim, omdat het geloven in de Voorbeschikking voor een tevreden en gerustgestelde houding zorgt tegenover alle zaken die men treft.”

De Voorbeschikking houdt in dat alles wat er is gebeurd, nu gebeurt of in de toekomst zal gebeuren, reeds door Allaah (de Verhevene) bepaald is. Allaah maakt dit duidelijk in de Qor’aan als Hij zegt:

“Voorwaar, Wij hebben alles volgens een bepaalde maat geschapen.”

(Soerah al-Qamar: 49)

Het geloven in de Voorbeschikking is een fundamenteel onderdeel van de Islaam. De geliefde Profeet Mohammad (vrede zij met hem) voedde zijn metgezellen dan ook met deze geloofsleer op. In een overlevering zegt de Profeet:

“En weet dat als de (gehele) gemeenschap zich verzamelt om jou van enig voordeel te voorzien, zij daarin niet zullen slagen, behalve als Allaah dit voor jou heeft voorgeschreven. En als zij zich verzamelt om jou met iets te benadelen, dan zullen zij daarin niet slagen, behalve als Allaah dit voor jou heeft voorgeschreven. De pennen (die de Voorbeschikking schrijven) zijn reeds opgeheven en de geschriften zijn reeds opgedroogd.”⁴⁵

⁴⁵ Al-Ahaadith al-Mukhtarah, Ḍiyaa’ al-Maqdisie, (10/22) (nummer overlevering: 12).

De Voorbeschikking houdt dus in dat niks je zal ontgaan van wat Allaah (de Verhevene) voor je heeft bepaald. En andersom had Allaah het niet voorbestemd als iets je niet treft. Een gelovige is om die reden niet bezig met de gedachte: wat als ik dit had gedaan? Of: wat als dat niet was gebeurd? Het is wel of niet gebeurd, omdat Allaah het op Zijn manier heeft bepaald.

Het geloven in de Voorbeschikking zet een gelovige aan tot het verrichten van goede daden en behoedt hem van hoogmoedigheid. Alles wat hem treft aan goedheid is namelijk niet van hemzelf afkomstig, maar van Allaah (de Verhevene).

Gedenk bijvoorbeeld het verhaal van Qaarun die tot het volk van de Profeet Moesaa (vrede zij met hem) behoorde. Allaah heeft Qaarun voorzien van enorme rijkdom, kennis, bezittingen en aanzien. De sleutels van zijn schatkisten waren zo groot en zwaar dat ze door meerdere personen moesten worden opgetild.

In plaats van Allaah hiervoor dankbaar te zijn, schreef hij alles wat hij bezat toe aan zichzelf. Het volk van Qaarun heeft hem over zijn hoogmoed geadviseerd. Allaah (de Verhevene) verhaalt hierover in de Qor'aan:

“(En gedenk) toen zijn volk tegen hem zei: ‘Wees niet (uit hoogmoed) blij (met jezelf). Voorwaar, Allaah houdt niet van degenen die (uit hoogmoed) blij zijn (met zichzelf).’”

(Soerah al-Qaşaş: 76)

Qaarun antwoordde:

“Dit is mij slechts toegekomen vanwege de kennis die ik bezit.”

(Soerah al-Qaşaş: 78)

Qaarun schreef al zijn bezittingen dus toe aan zijn eigen kennis en kunde. Dit staat haaks op hoe een ware gelovige zich dient op te stellen, want hij weet dat Allaah alles heeft voorbeschikt. Het maakt voor hem hierbij geen verschil in welke situatie hij verkeert of hoeveel rijkdom hij heeft. Deze kennis houdt de gelovige met beide voeten op de grond en helpt hem om zich te allen tijde nederig op te stellen.

Het geloven in de Voorbeschikking zorgt er daarnaast voor dat een gelovige niet jaloers is op anderen of afgunst voor ze heeft. Want wat andere mensen treft aan goedheid heeft Allaah (de Verhevene) hun gegeven. Allaah is in staat om iedereen rijkdom te geven, maar met Zijn Wijsheid voorziet Hij iedereen met de juiste hoeveelheid. Dit geloof zorgt ervoor dat je je niet druk hoeft te maken over andermans bezittingen, maar je neemt juist genoeg met datgene wat Allaah voor jou heeft bepaald.

Ook zorgt het geloven in de Voorbeschikking ervoor dat een gelovige niet angstig door het leven gaat. Integendeel, omdat hij weet dat Allaah (de Verhevene) alles voorbeschikt heeft, durft hij in het dagelijks handelen dappere zaken te ondernemen. Een oprechte gelovige zal streven om het goede te doen en de waarheid te verkondigen. Hij is hier niet terughoudend in, omdat hij weet dat zijn levenspad reeds door Allaah bepaald is.

Daarentegen zijn er bijvoorbeeld mensen die een bepaalde positie verlangen en bereid zijn hiervoor hun religieuze verplichten op te geven, zoals het op tijd verrichten van de gebeden. Door geloof te hebben in de Voorbeschikking is dit niet nodig, want als Allaah een bepaalde positie voor jou gewild heeft, dan zal deze jou zeker toekomen. En wat heb je überhaupt aan een positie waarvoor je je gebeden moet opgeven?

Alles wat Allaah (de Verhevene) heeft voorbestemd behoort tot het goede, zelfs ziekten en oorlogen. Natuurlijk kan het hebben van een ziekte zorgen voor leed, maar aan de andere kant kan het een aanleiding zijn voor de zieke dat zijn zonden worden vergeven. Ook kunnen zulke zaken mensen die getroffen zijn aanzetten om berouw te tonen. Allaah (de Verhevene) heeft voor Zijn schepselen dus geen slechte zaken voorgeschreven. Dit principe zorgt voor een uiterst rustgevend gevoel.

Maar wat is dan het nut van het verrichten van goede daden als toch alles al is voorbeschikt? Deze vraag hebben de metgezellen neergelegd bij de Profeet (vrede zij met hem). Hij antwoordde:

*“Blijf goede daden verrichten, want iedereen wordt geholpen om te doen waarvoor hij is geschapen.”*⁴⁶

Ondanks het feit dat Allaah (de Verhevene) alles heeft voorbeschikt, moet je dus altijd het goede blijven doen. Je weet namelijk zelf niet wat voor jou is voorbestemd. Maar zolang je op Allaah (de Verhevene) vertrouwt, zal Hij jou leiden naar het goede.

Hiermee hangt samen dat je de Voorbeschikking niet kunt inzetten om slechte daden te legitimeren. In de tijd van ‘Umar (moge Allaah tevreden met hem zijn) was er bijvoorbeeld een man die iets had gestolen en hij zei:

*“Ik heb gestolen met de Voorbeschikking.” ‘Umar zei toen: “Je zult ook bestraft worden met de Voorbeschikking.”*⁴⁷

Je kunt je slechte daden dus niet toeschrijven aan het feit dat alles al voorbestemd is, want uiteindelijk heb je zelf de keuze om het goede of het slechte te doen.

⁴⁶ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 6596).

⁴⁷ Minhaaj as-Sunnah an-Nabawiyah, Ibn Taymiyyah, p.234.

10

DE VIJF PILAREN VAN DE ISLAAM

*“Ik ben een moslim, omdat de pilaren van de
Islaam voor een stabiel leven zorgen.”*

De Islaam kent vijf pilaren:

1. De geloofsgetuigenis
2. Het verrichten van het gebed
3. Het afdragen van de armenbelasting
4. Het vasten van de maand Ramadan
5. Het verrichten van de Hajj

De geloofsgetuigenis

De geloofsgetuigenis houdt in dat de moslim getuigt dat Allaah de Enige is die het recht heeft om aanbeden te worden en dat Mohammad Zijn dienaar en Boodschapper (vrede zij met hem) is.

Het eerste deel van de geloofsgetuigenis omvat het alleenrecht van Allaah (de Verhevene) op aanbidding. Als je om je heen kijkt, dan zie je dat mensen veel verschillende goden aanbidden. Sommigen aanbidden dieren, zoals koeien of muizen, en anderen aanbidden bomen of mensen. De Islaam nodigt uit om alleen de Schepper van al deze schepselen te aanbidden en niets of niemand anders dan Hem.

En dat komt ook overeen met het verstand. Want het is niet rationeel om iets of iemand te aanbidden die zichzelf niet kan baten. Maar het is wel logisch om een God te aanbidden die alles heeft geschapen en alles nauwkeurig bestuurt.

De Profeet Ibraahiem (vrede zij met hem) zag op een dag een ster en zei dat die ster zijn Heer was. Maar de ster verdween en dus wist hij dat de ster niet zijn God was. Daarna zag hij de maan en zei hij hetzelfde, maar ook de maan verdween. Vervolgens zag hij de zon die veel groter was en hij zei opnieuw dat dat zijn God was. Maar ook de zon ging even later weer onder en hij streepte ook de zon af als God.⁴⁸ Hij wist dat het niet logisch was om schepselen te aanbidden en kwam tot de conclusie dat de Schepper van al deze schepselen zijn God is.

Het tweede deel van de geloofsgetuigenis gaat over Mohammad (vrede zij met hem) zijnde de dienaar en Boodschapper van Allaah. Er is in de Islaam maar één weg die leidt tot het verwezenlijken van de tevredenheid van Allaah (de Verhevene) en het betreden van Zijn Paradijs en dat is de weg van Mohammad (vrede zij met hem). Hij is het perfecte voorbeeld voor de moslim en dient dan ook in al zijn doen en laten gevolgd te worden. Elke vorm van aanbidding die niet overeenkomt met de voorschriften waarmee de Boodschapper is gekomen, wordt daarom niet geaccepteerd.

Het verrichten van het gebed

De tweede pilaar van de Islaam is het verrichten van het gebed. Het gebed is een verplichting voor elke moslim die hij vijf keer per dag dient na te komen. Waar een gelovige zich ook bevindt en welke positie hij bekleedt; het gebed is altijd voor hem voorgeschreven. Tijdens het gebed trekt de moslim zich terug uit het wereldse leven en stelt zich nederig op tegenover zijn Heer.

⁴⁸ Afgeleid van de verzen 76-78 uit Hoofdstuk 6: Het vee uit de edele Qor'aan.

Het contact dat de moslim tijdens het gebed met Allaah (de Verhevene) heeft, dient voor hem als herinnering dat hij een dienaar van Allaah is. Het verrichten van het gebed zorgt bovendien voor een innerlijke en uiterlijke reiniging.

De Profeet Mohammad (vrede zij met hem) heeft gezegd:

*“Mijn oogappel is het gebed.”*⁴⁹

Hiermee maakte de Profeet duidelijk dat hij er immens veel van hield om het gebed te verrichten. Als de tijd van het gebed aanbrak, dan zei hij tegen Bilaal⁵⁰ (moge Allaah tevreden met hem zijn):

*“O Bilaal, kondig het gebed aan en laat ons ermee tot rust komen.”*⁵¹

Het gebed is dus een grote bron van ontspanning. Je komt tot rust door voor Allaah (de Verhevene) te staan, met Hem in gesprek te zijn en voor Hem te buigen en te knielen.

Het afdragen van de armenbelasting

De derde pilaar van de Islaam is de *zakaat*, het afdragen van de armenbelasting. Dit is een verplicht percentage dat een moslim jaarlijks van zijn bezit moet afstaan aan degenen die hier recht op hebben, zoals de armen en behoeftigen. De *zakaat* vindt zijn basis in wederzijdse hulp en solidariteit, doordat er op deze manier aan de minderbedeelden wordt gedacht. Ook het afdragen van de armenbelasting is een vorm van innerlijke en uiterlijke reiniging.

⁴⁹ Sunan an-Nasaa’ie (overlevering nummer: 3939).

⁵⁰ Bilaal: Bilaal ibn Rabaah was een slaaf die werd vrijgekocht door Aboe Bakr. Hij behoorde tot de metgezellen van de Profeet en hij was de eerste oproeper tot het gebed.

⁵¹ Sunan Abie Daawoed (nummer overlevering: 4985).

Het bezit neemt niet af door een deel ervan af te staan ten behoeve van de *zakaat*. Sterker nog, degene die deze verplichting nakomt, zal zijn bezit alleen maar zien vermeerderen. Dat is wellicht moeilijk om te bevatten, maar door een deel van het bezit af te staan, zal Allaah de rest van het bezit meer zegenen.

Overigens is het bezit van de mens niet van hemzelf. Allaah heeft een bepaalde hoeveelheid bezit aan de mens toevertrouwd en hem geboden hiervan een deel af te staan. De moslim wordt middels de *zakaat* er dus aan herinnerd dat niks van het wereldse écht van hem is, omdat hij zijn bezit op een dag achter zal moeten laten als hij naar zijn Heer terugkeert.

Het vasten van de maand Ramadan

De vierde pilaar van de Islaam is het vasten tijdens de maand Ramadan. Hierbij onthoudt de moslim zich vanaf dageraad tot en met zonsondergang van zaken die het vasten verbreken. De wijsheden van het vasten zijn eindeloos. Het zorgt er bijvoorbeeld voor dat je ego wordt begrensd. Zo zijn alledaagse zaken, zoals eten en drinken, tijdens de periode van het vasten niet toegestaan. Maar ook andere lusten en begeerten worden door het vasten onderdrukt. De Profeet (vrede zij met hem) heeft bijvoorbeeld gezegd:

*“Wie niet in staat is om te trouwen, laat hem vasten.”*⁵²

Daarnaast draagt het vasten bij aan het behalen van godsvrees, waarmee de wegen naar het Paradijs worden vergemakkelijkt. En het vasten zorgt er ook voor dat je gaat nadenken over gunsten die je hebt gekregen. Terwijl je buiten het vasten bijvoorbeeld dagelijks aan de lopende band eet en drinkt, hebben anderen helemaal geen eten of drinken. Het vasten stelt je dus ook in staat om dankbaarheid te ontwikkelen.

⁵² Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1905).

Het verrichten van de Hajj

De vijfde en laatste pilaar van de Islaam is het verrichten van de *Hajj*. Dit is de grote bedevaartreis naar Mekka die elke moslim verplicht is om af te leggen als hij hier fysiek en financieel toe in staat is. De bedevaart is een geweldige vorm van aanbidding, waarbij de moslim geld en tijd opoffert om toenadering te zoeken tot Allaah (de Verhevene).

Moslims uit allerlei verschillende landen over de hele wereld komen tijdens de bedevaartperiode bijeen om de Enige God te aanbidden. De bedevaartgangers bezoeken dan verschillende plekken waar ook de vromen, de metgezellen en zelfs de Profeten voet op aarde hebben gezet.

Met de bedevaart worden belangrijke gunsten en belangen verwezenlijkt. Zo zie je dat moslims elkaar helpen, elkaar aansporen tot het goede, elkaar adviseren, wederzijdse liefde jegens elkaar ontwikkelen en gezamenlijk Allaah aanbidden. Iedereen is tijdens de bedevaart gelijk, waarmee eenheid wordt gerealiseerd. De moslims dragen dan ook allen dezelfde kleding en voeren dezelfde handelingen uit.

De bedevaart kent tot slot een grote beloning. De omvang van deze beloning is voldoende om te laten zien welke positie de bedevaart in de Islaam bekleedt. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

*“Een geaccepteerde Hajj brengt geen andere beloning dan het Paradijs.”*⁵³

⁵³ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1773).

11

HET TROUWEN IN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat het huwelijk in de Islaam een voortreffelijke structuur kent.”

De mens is met bepaalde instincten geschapen. De man voelt zich aangetrokken tot de vrouw en andersom voelt de vrouw zich aangetrokken tot de man. Dit behoort tot de natuurlijke aanleg van de mens. De Islaam erkent de wederzijdse aantrekkingskracht tussen de man en de vrouw. Er is dan ook geen plek voor het ascetisme, waarbij iemand zichzelf onthoudt van bepaalde onderdelen van het leven, zoals het huwelijk. Maar de Islaam laat deze aantrekkingskracht ook niet onbegrensd zijn gang gaan. De Islaam kiest voor de middenweg.

Deze middenweg bestaat uit het huwelijk. Allaah (de Verhevene) beveelt de jongeren om de vrouwen te huwen. Hij zegt namelijk in de Qor’aan:

“En huw de vrijgezellen onder jullie en de rechtschapenen onder jullie slaven en slavinnen. Als zij arm zijn, (dan) zal Allaah (de Verhevene) hen rijk maken middels Zijn Gunst. En Allaah (de Verhevene) is Alomvattend, Alwetend.”

(Soerah an-Noer: 32)

Ook de Profeet (vrede zij met hem) heeft tot het huwelijk aangespoord. Hij zei:

*“O menigte jongeren, wie van jullie in staat is om te trouwen, laat hem dan trouwen.”*⁵⁴

Het huwelijk heeft een prominente rol in de Islaam, omdat er middels het huwelijk belangrijke doelstellingen worden bereikt. Doordat mensen trouwen en nakomelingen krijgen, wordt er allereerst voortplanting gerealiseerd. Tegelijkertijd ontstaan er hierdoor gezinnen die de hoekstenen van de gemeenschap vormen.

De Islaam spoort aan tot een lange verbintenis tussen de man en de vrouw, maar natuurlijk is er binnen de Islamitische wetgeving van het trouwen ook een uitweg. Allaah (de Verhevene) heeft hiervoor de scheiding op een vastgestelde manier bepaald.

Vóór de komst van de Islaam werden vrouwen benadeeld doordat mannen herhaaldelijk met hen trouwden en van hen scheidden. De mannen gingen op die manier onachtzaam om met de verbintenis van het huwelijk en kwamen de rechten van hun vrouwen niet na. De Islamitische wetgeving heeft hier een duidelijke grens aan gesteld: scheiden met het recht op hertrouwen is twee keer mogelijk. Allaah zegt in de Qor’aan:

“De scheiding is tweemaal, daarna behoud je haar volgens redelijke voorwaarden of je laat haar op een goede manier gaan.”

(Soerah al-Baqarah: 229)

Als de man na twee keer gescheiden te zijn, opnieuw met dezelfde vrouw trouwt, dan dient hij met haar te blijven en haar goed te behandelen. Als hij vervolgens een derde keer van haar scheidt, dan kan hij haar niet opnieuw huwen. Op deze manier worden alle rechten op een rechtvaardige manier gewaarborgd.

⁵⁴ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1905).

Om het productieve huwelijk te bevorderen, heeft Allaah (de Verhevene) *zinaa'*, het plegen van ontucht, verboden gemaakt. Niet alleen het daadwerkelijk plegen van ontucht is verboden, maar het is ook niet toegestaan om de ontucht te naderen. Daarom zijn ook alle wegen die leiden tot het plegen van ontucht geblokkeerd. Allaah zegt hierover in Zijn Boek:

“En nader de ontucht niet. Waarlijk, het is een verdorvenheid en een slechte weg.”

(Soerah al-Israa': 32)

Het plegen van *zinaa'* is een grote zonde. Het leidt namelijk niet alleen tot het ongehoorzaam van Allaah, maar het tast ook de eer van de ontuchtpleger aan. En dat terwijl het waken over de eer van een persoon één van de belangrijkste doelstellingen van de Islamitische wetgeving is.

Bovendien kan ontucht desastreuze effecten hebben die in de dagelijkse praktijk zeker voorkomen. Denk aan buitenechtelijke zwangerschappen die de familiebanden kunnen aantasten of die ervoor kunnen zorgen dat er kinderen zonder vaders dan wel zonder moeders opgroeien. Om dit te voorkomen heeft Allaah het naderen en plegen van ontucht verboden.

In een Islamitisch huwelijk zijn er verder beloningen te verdienen, zelfs voor het hebben van geslachtsgemeenschap. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

“In jullie geslachtsgemeenschap is er beloning.” De metgezellen vroegen aan hem: “O Boodschapper van Allaah, als één van ons zijn verlangens vervult, zal hij hier dan beloning voor krijgen?” De Profeet antwoordde: “Is het niet

*zo dat iemand zondigt als hij dit op een verboden manier zou doen? Als iemand het dus op een toegestane manier doet, zal hij worden beloond.”*⁵⁵

Tot slot zegt Allaah (de Verhevene) het volgende over het trouwen in de Qor’aan:

“En het behoort tot Zijn Tekenen dat Hij uit julliezelf echtgenotes voor jullie heeft geschapen om daarin jullie rust te vinden. En Hij heeft tussen jullie genegenheid en genade geplaatst. Voorwaar, daarin bevinden zich zeker tekenen voor een volk dat nadenkt.”

(Soerah ar-Roem: 21)

Allaah (de Verhevene) heeft dus het huwelijk voorgeschreven zodat echtgenotes hier rust in kunnen vinden. Dit vers wordt daarnaast door de geleerden aangehaald als bewijs dat men niet eerst zijn huwelijkspartner uitbundig hoeft te leren kennen. In plaats daarvan is het Allaah die genegenheid, genade en liefde in de harten van de partners plaats, mits het huwelijk uitsluitend op een Islamitische manier wordt benaderd.

⁵⁵ Muslim (nummer overlevering: 1006).

12

MENSENRECHTEN IN DE ISLAAM

*“Ik ben een moslim, omdat alle mensenrechten
in de Islaam worden gewaarborgd.”*

Allaah (de Verhevene) heeft voor de mens het recht op leven verwezenlijkt en dit wordt door de wetgeving van Allaah gezien als één van de vijf einddoelstellingen. Elk mens heeft in de Islaam het recht op leven en het is verboden om mensen te doden. Allaah (de Verhevene) zegt namelijk in de Qor’aan:

“En dood niet de ziel die Allaah verboden heeft (om te doden), behalve rechtmatig (dat wil zeggen: in overeenstemming met het Islamitische rechtssysteem).”

(Soerah al-Israa’: 33)

In een ander vers zegt Allaah:

“(...) wanneer iemand een ziel doodt (...), het is dan alsof hij alle mensen heeft gedood. En wie haar laat leven, het is dan alsof hij alle mensen heeft laten leven.”

(Soerah al-Maa’idah: 32)

Het onrechtmatig doden van één persoon wordt in de Islaam dus gezien als het doden van de gehele mensheid, terwijl het redden van een leven wordt

gezien als het redden van de gehele mensheid. Dit illustreert hoeveel waarde Allaah (de Verhevene) aan een mensenleven hecht.

Vóór de komst van de Islaam werden kinderen levend begraven, omdat hun ouders bang waren voor onvoldoende levensvoorzieningen. Allaah (de Verhevene) heeft middels de komst van de Islaam een duidelijk eind gemaakt aan deze duistere handelingen zodat kinderen van het recht op leven kunnen genieten. Voorzieningen zijn namelijk van Allaah (de Verhevene) afkomstig. Hij zegt hierover in de Qor'aan:

“En dood jullie kinderen niet uit vrees voor armoede: Wij voorzien hen en jullie van levensonderhoud. Voorwaar, het doden van hen is een grote zonde.”

(Soerah al-Israa': 31)

Het recht op leven is onlosmakelijk verbonden met het recht op het hebben van eer. Allaah (de Verhevene) heeft namelijk elk mens geëerd. Zo zegt Hij in de Qor'aan:

“En voorzeker, Wij hebben de kinderen van Adam geëerd.”

(Soerah al-Israa': 70)

Allaah (de Verhevene) heeft de mens het recht op eer toegekend door Boodschappers te sturen en Boeken te openbaren. Hierdoor is de mens in staat om kennis te vergaren, zijn *lemaan* te vergroten en goede daden te verrichten. Dit zorgt ervoor dat hij een hoge positie in de aanschouwing van Allaah kan verkrijgen. Bovendien heeft Allaah het verboden om mensen te kleineren of slecht te behandelen, omdat dit iemands eer kan schaden.

Allaah (de Verhevene) heeft over alle rechten gesproken en vaak werken deze rechten twee kanten op. Zo hebben leiders het recht op gehoorzaamheid en advies van hun burgers, terwijl burgers het recht hebben op een barmhartige omgang van de leiders. En ook ouders hebben rechten gekregen ten opzichte van hun kinderen en vice versa.

Allaah (de Verhevene) heeft ouders een belangrijke positie gegeven in de Islaam. Het is voor de moslim dan ook verplicht om goedheid jegens zijn ouders te betrachten. Allaah hecht zelfs zoveel waarde aan het recht van de ouders op goede behandeling, dat Hij het in Zijn Boek direct gekoppeld heeft aan het aanbidden van Hem alleen. Allaah zegt namelijk in de Qor'aan:

“En jouw Heer heeft bepaald dat jullie niets, behalve Hem Alleen aanbidden, en goed voor de ouders zijn. Als één van hen of beiden in jouw bijzijn de ouderdom bereiken, zeg dan geen ‘oef’ tegen hen en snauw hen niet af en spreek zachte woorden tot hen.”

(Soerah al-Israa': 23)

Ook heeft Allaah (de Verhevene) rechten gegeven aan kinderen. Deze rechten heeft Hij tot een verantwoordelijkheid van de ouders gemaakt. Ouders dienen bijvoorbeeld goed om te gaan met hun kinderen, hun kinderen op de juiste wijze op te voeden en hun kinderen te onderwijzen.

Verder hebben ook ouderen en jongeren in het algemeen rechten van Allaah (de Verhevene) gekregen. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

“Degene die onze ouderen niet respecteert en degene die niet barmhartig omgaat met onze jongeren, behoort niet tot ons.”⁵⁶

⁵⁶ Sunan at-Tirmidhie (nummer overlevering: 1919)

Vanzelfsprekend heeft ook de vrouw haar rechten gekregen in de Islaam. Allaah (de Verhevene) heeft de vrouw in al haar fasen van het leven geëerd: als dochter, als echtgenote en als moeder. De Profeet (vrede zij met hem) heeft immers gezegd:

*“Wie meisjes krijgt, ze opvoedt en ze geeft wat ze nodig hebben, deze (dat wil zeggen: de dochters) zullen voor hem voorspraak doen om het Paradijs binnen te komen.”*⁵⁷

En wat de vrouw als echtgenote betreft, zei de Profeet:

*“De beste onder jullie, zijn degenen die het beste zijn in de omgang met hun vrouwen.”*⁵⁸

Tevens heeft Allaah (de Verhevene) zelfs de dieren van rechten voorzien. Toen de Profeet (vrede zij met hem) bijvoorbeeld een vogel met zijn vleugels zag wapperen omdat iemand haar kuikens van haar had weggenomen, kwam hij voor de vogel op en beval dat de kuikens aan haar werden teruggegeven.⁵⁹ Daarnaast heeft de Profeet duidelijk gemaakt dat een vrouw het Hellevuur zal binnentreden, omdat ze haar kat had opgesloten en geen eten had gegeven.⁶⁰

De genoemde rechten zijn slechts enkele voorbeelden om duidelijk te maken dat Allaah iedereen zijn rechten heeft gegeven. De Profeet (vrede zij met hem) benadrukte dit toen hij zei:

*“Voorwaar, Allaah heeft iedereen zijn rechten gegeven.”*⁶¹

⁵⁷ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1418).

⁵⁸ Ibn Hibbaan (nummer overlevering: 3018).

⁵⁹ Al-Haakim (nummer overlevering: 7694).

⁶⁰ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2365).

⁶¹ Al-Ahaadith al-Mukhtarah, Ḍiyā’ al-Maqdisie (6/149) (nummer overlevering: 2144).

13

NAṢIEḤAH IN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam de religie is van naṣieḥah.”

Naṣieḥah gaat over het geven van en ontvangen van advies op basis van een intrinsieke zuiverheid om het beste voor elkaar te willen. Deze *naṣieḥah* is sterk in de Islaam verankerd. De Profeet Mohammad (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

*“Het geloof is gebaseerd op naṣieḥah.”*⁶² Hij herhaalde deze uitspraak drie keer.

Bij *naṣieḥah* gaat het erom dat je verbetering wenst in de toestand van een ander, waarbij je hem adviseert omwille van Allaah (de Verhevene). Het is belangrijk dat dit adviseren volgens de wijze van de Qor’aan en de *sunnah* gebeurt. Het is voor een moslim verplicht om zijn medemoslim van *naṣieḥah* te voorzien, als hij ziet dat zijn broeder of zuster in het geloof iets verkeerd doet of in een bepaalde zaak tekortschiet.

Maar deze *naṣieḥah* dient ook richting niet-moslims uitgedragen te worden. Een moslim hoort namelijk oprecht te wensen dat niet-moslims de Islaam omarmen, waarmee ook zij het Paradijs kunnen behalen. *Naṣieḥah* kan dan ook op verschillende manieren worden verwezenlijkt, bijvoorbeeld door op de werkvloer of op school de Islaam te verkondigen.

⁶² Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 524).

De moslim mag niet terughoudend zijn in het geven van *naṣieḥah*, omdat hij bijvoorbeeld bang is voor mogelijke problemen die kunnen ontstaan. Want in de Islaam is het niet ieder voor zich. Dat niemand met je mag bemoeien of dat niemand je mag adviseren, is niet de mentaliteit die een moslim dient te hebben.

Afstand nemen van *naṣieḥah* kent ernstige gevolgen. Zo wordt er gezegd:

“Er zit geen goedheid in een groep die elkaar geen naṣieḥah geeft in het goede. En er zit ook geen goedheid in mensen die geen naṣieḥah aannemen.”

Ook de Profeet (vrede zij met hem) heeft de gevolgen van het afstand nemen van *naṣieḥah* duidelijk gemaakt in de bekende overlevering van het schip.⁶³ De Profeet gaf het voorbeeld van een grote groep mensen die op een schip zat. Deze grote groep moest middels een loting verdeeld worden in twee kleinere groepen, waarbij de ene groep boven zou verblijven en de andere groep beneden. Als de mensen van beneden water nodig hadden, dan moesten zij omhoog om dit te halen.

De mensen van beneden dachten een oplossing te hebben gevonden door beneden gaten te maken in de boot. Ze hoefden dan niet iedere keer op en neer om water te halen. Als de groep mensen van boven de groep van beneden hun gang zou laten gaan, zou iedereen op het schip verdrinken. Maar als de groep van boven hen zou tegenhouden, dan zou iedereen veilig zijn.

Uit dit profetische voorbeeld zijn tal van wijsheden te halen. Maar waar het er bij deze overlevering in het licht van het adviseren over gaat, is dat *naṣieḥah* niet alleen belangrijk is voor de persoon of partij die geadviseerd wordt. *Naṣieḥah* is een onmisbaar onderdeel voor het slagen van een gehele gemeenschap.

⁶³ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2493).

Bovendien streeft de Islaam naar wederzijdse hulp en vervolmaking. Allaah (de Verhevene) zegt namelijk in de Qor'aan:

"(...) maar help elkaar in het goede en in godsvrucht."

(Soerah al-Maa'idah: 2)

En de Profeet (vrede zij met hem) zegt in een overlevering:

*"De gelijkenis van de gelovigen in hun onderlinge genegenheid, barmhartigheid en sympathie, is als de gelijkenis van één lichaam. Indien één van de ledematen lijdt, dan heeft dit effect op de rest van het lichaam in de vorm van koorts en slapeloosheid."*⁶⁴

Als iemand het bijvoorbeeld moeilijk heeft, pijn ervaart of met problemen kampt, dan dient een moslim zich over hem te bekommeren, hem de weg te wijzen en hem de hulp te geven die hij nodig heeft. Op die manier ontstaat er een gemeenschap die voor elkaar klaarstaat en dat is de Boodschap waarmee de Islaam is gekomen.

⁶⁴ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2051).

14

BURGERSCHAP IN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam uitnodigt tot volwaardig burgerschap.”

De Islaam heeft de mens bevolen om nuttig te zijn en zich voor zijn omgeving in te spannen. Hiervoor spoort de Islaam aan tot educatie, ondernemen en produceren. De wijze waarop dit dient te gebeuren is duidelijk in Islamitische regels en richtlijnen verankerd, waarbij niemand schade berokkend wordt. Op die manier kan het eerste fundament worden gelegd voor volwaardig burgerschap.

Allaah (de Verhevene) heeft de mensen bevolen om van het goede te eten. Zo zegt Hij in de Qor’aan:

“O mensen, eet op aarde (van) dat wat toegestaan en goed is.”

(Soerah al-Baqarah: 168)

Daarnaast heeft de Boodschapper van Allaah (vrede zij met hem) gezegd:

“Degene van wie het lichaam groeit door het eten van het verbodene, zal het Paradijs niet betreden. Het Hellevuur heeft hem meer nodig (dan het Paradijs).”⁶⁵

⁶⁵ Al-Ḥaakim (nummer overlevering: 7255).

Om van het goede te kunnen eten is het noodzakelijk om over een inkomen te beschikken dat uit toegestaan werk verkregen is. De Islaam nodigt de mensen dan ook uit om te werken, te handelen en te produceren. De moslim wordt aangespoord om bijvoorbeeld te jagen, te planten of te ondernemen. Hierdoor wordt ontwikkeling mogelijk gemaakt en kunnen mensen eten, drinken en andere producten gebruiken.

De Profeet Zakariyaa (vrede zij met hem) was een timmerman en de Profeet Daawoed (vrede zij met hem) een kleermaker. Werk dat je met je handen doet is in de Islaam een eervol beroep. Toen de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) werd gevraagd naar wat het beste werk is waar iemand zijn inkomen uit kan halen, zei hij bovendien:

*“Het werk dat iemand met zijn handen doet en elke verkoop is gezegend.”*⁶⁶

De Profeet (vrede zij met hem) heeft ook het drijven van handel gestimuleerd. Hij zegt immers in de overlevering dat elke verkoop gezegd is. Belangrijk hierbij is dat het verkopen gezegend is, mits een verkoop aan de gestelde Islamitische vereisten voldoet. Zo is het niet toegestaan om verboden zaken te verkopen of verboden diensten aan te bieden.

In een andere overlevering geeft de Profeet (vrede zij met hem) de beloning aan voor iemand die oprecht is in zijn manier van handel drijven. De Profeet (vrede zij met hem) zei namelijk:

*“De waarachtige, betrouwbare handelaar zal samenzijn met de Profeten, waarachtigen en martelaren (in het Paradijs).”*⁶⁷

⁶⁶ Al-Ḥaakim (nummer overlevering: 2168).

⁶⁷ Muṣannaf ‘Abd al-Razzaq (nummer overlevering: 20322)

Een handelaar wordt in de Islaam daarnaast aangespoord om niet moeilijk te doen in het verkopen. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk een smeekbede verricht voor de handelaar die makkelijk is in zijn handel. Hij zei:

“Moge Allaah barmhartig zijn voor een handelaar die makkelijk is in het verkopen, makkelijk is in het kopen en makkelijk is als hij (verlies) lijdt.”⁶⁸

De Profeet (vrede zij met hem) heeft ook benadrukt hoe voortreffelijk het voor een moslim is om te produceren door middel van het planten. Hij (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

“Er is geen moslim die een boom plant of een veld zaait en er vogels, mensen of dieren van eten zonder dat het hiermee een liefdadigheid voor hem is.”⁶⁹

De Profeet (vrede zij met hem) maakt hiermee dus duidelijk dat een moslim beloond wordt voor de bomen en planten die hij produceert.

De Islaam spoort niet alleen aan tot het werken, maar stimuleert het ook om kwalitatief goed werk te leveren. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk gezegd:

“Voorwaar, Allaah houdt ervan als iemand van jullie een daad verricht, dat hij deze daad uitmuntend verricht.”⁷⁰

Als een moslim een taak heeft gekregen, dan dient hij hiervoor zijn uiterste best te doen en zijn werk niet af te raffelen. De Islaam moedigt het dus aan om goede producten en diensten te leveren.

⁶⁸ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2076).

⁶⁹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2320).

⁷⁰ Musnad Abie Ya'laa (nummer overlevering: 4386).

De Profeet (vrede zij met hem) heeft duidelijk gemaakt dat de moslim zelfs gedurende de laatste momenten van zijn leven moet produceren. Zo is er een overlevering waarin de Profeet heeft gezegd:

*“Als het Uur aanbreekt en één van jullie heeft een zaadje in zijn hand, laat hem die dan planten.”*⁷¹

Deze woorden van de Profeet (vrede zij met hem) laten zien welke positie het produceren in de Islaam heeft. Van de moslim wordt dus gevraagd dat hij zich actief opstelt. Hij dient zich in te zetten om een volwaardig lid te zijn van een maatschappij. Op die manier draagt het produceren bij aan het realiseren van burgerschap.

⁷¹ Al-Albaanie (nummer overlevering: 9).

15

HET BEZIT IN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam door middel van voorschriften over het bezit van de mens waakt.”

Ribaa is een Arabische term die het handelen met rente omvat. Het handelen met rente behoort in de Islaam tot de grootste zonden. De claim dat de wereldeconomie is gebouwd op rente, doet niks af aan het strikte verbod op *riba*. Zo zegt Allaah (de Verhevene) in de Qor’aan:

“Maar Allaah heeft de handel toegestaan en de rente verboden.”

(Soerah al-Baqarah: 275)

En in een ander vers zegt Allaah:

“O jullie die geloven, vrees Allaah en geef op wat er van de rente overblijft, als jullie gelovigen zijn.”

(Soerah al-Baqarah: 278)

Degene die zich schuldig maakt aan *riba* en hier geen afstand van neemt, kan zich opmaken voor een verloren oorlog met Allaah. Hij (de Verhevene) zegt hierover in de Qor’aan:

“En als jullie dat niet doen (het laten van rente), wees dan op de hoogte van de oorlog met Allaah en Zijn Boodschapper. Maar als jullie berouw tonen,

dan komt jullie oorspronkelijke vermogen jullie toe. Wees niet onrechtvaardig, en er zal jullie geen onrecht worden aangedaan.”

(Soerah al-Baqarah: 279)

Het verbod op *riba* beperkt zich niet tot de ontvanger van rente, maar heeft ook betrekking op de gever ervan en iedereen die een bijdrage levert aan de totstandkoming van een renteakte. De Profeet (vrede zij met hem) heeft namelijk degene die rente ontvangt, degene die het geeft, degene die het vastlegt en de twee personen die als getuigen optreden, vervloekt.⁷²

De Islaam heeft *riba* en alles wat ermee te maken heeft verboden, omdat er verregaande gevolgen mee gepaard gaan. Ten eerste zorgt *riba* ervoor dat er minder gewerkt wordt. Als iemand bijvoorbeeld een groot kapitaal heeft, dan kan hij dit inzetten om geld te verdienen waar hij niks voor heeft moeten doen. Deze persoon levert op die manier geen bijdrage aan de productie van een gemeenschap of een land.

Daarnaast vergroot *riba* de kloof tussen rijk en arm. Ter illustratie: in de tijd vóór de komst van de Islaam gaven mensen leningen uit. Het waren dan vooral de vermogende mensen die geld leenden aan de mensen die het minder breed hadden. Als de tijd aanbrak om de lening af te lossen, terwijl de lener niet in staat was om dit te doen, kreeg hij uitstel.

Maar hier stelde de persoon die de lening verstrekt had wel een extra geldbedrag tegenover. Voor een geleend bedrag van 100 euro moest iemand dan bijvoorbeeld 120 euro aflossen. Op deze manier werden de rijken alsmaar rijker en de armen alsmaar armer. Het verbod op rente draagt dus bij aan het beschermen van de minderbedeelden.

⁷² Muslim (nummer overlevering: 1597).

Naast het verbod op *riba* zijn er in de Islam ook andere voorschriften die over het bezit van mensen waken. Een verkooptransactie moet bijvoorbeeld volledig transparant zijn. Er mogen geen vaagheden of onduidelijkheden in zitten.

En zo is het ook verboden om te wachten met het verkopen van producten totdat de prijzen gestegen zijn. Stel dat een handelaar een bepaald product voor 10 euro heeft gekocht. Deze handelaar mag zijn product niet in bewaring houden totdat het product meer waard is dan de marktprijs op dat moment. Als de marktprijs 15 euro is, dan dient hij dat te verkopen voor die prijs. Wacht hij totdat het 30 euro waard is, dan begaat hij een zonde. De Profeet (vrede zij met hem) heeft immers gezegd:

*“Niemand houdt goederen achter totdat de prijs stijgt, behalve een zondaar.”*⁷³

Bovendien is het verboden om in de verkoop kopers te bedriegen. Een verkoper van fruit mag bijvoorbeeld niet de mooiste stukken fruit laten zien aan zijn kopers, om vervolgens tijdens het afrekenen stukken fruit in de zak te stoppen waarvan hij weet dat ze verrot zijn. Of een kledingverkoper die het idee wekt dat de prijzen bij anderen veel hoger zijn, zodat klanten eerder geneigd zijn bij hem kleding te kopen.

Zulke praktijken zijn praktijken van bedrog, terwijl de Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd:

*“Wie bedriegt, behoort niet tot ons.”*⁷⁴

⁷³ Muslim (nummer overlevering: 1605).

⁷⁴ Muslim (nummer overlevering: 101).

Deze en andere voorschriften hebben als doel om het bezit van mensen te beschermen. In de Islaam krijgt iedereen toegang tot het handelen, maar er zijn wel regels die ervoor zorgen dat niemand schade kan worden berokkend. Een ware moslim is bij het handelen dus niet slechts uit op het behalen van zoveel mogelijk winst. Hij handelt daarentegen op een eerlijke manier, waarbij hij zijn kopers goed behandelt. Op deze manier wordt er in de Islaam over het bezit van de mensen gewaakt.

16

HET ALGEMEEN BELANG

*“Ik ben een moslim, omdat het algemeen belang in de
Islaam voor het individueel belang gaat.”*

Het algemeen belang is het belang dat een groep mensen met elkaar deelt, zoals het belang van een moskee of het belang van een gemeenschap. In de Islaam krijgt het algemeen belang voorrang op het individueel belang. Een verplichting die betrekking heeft op een gemeenschap is dan ook belangrijker dan een verplichting die betrekking heeft op een individu.

De Profeet Mohammad (vrede zij met hem) heeft de waarde van het algemeen belang duidelijk gemaakt. In zijn tijd was er een vrouw van de gerespecteerde stam *Banoe Makhzoem* die gestolen had. De mensen dachten na over wie geschikt zou zijn om bij de Profeet voor deze vrouw te bemiddelen, zodat ze kon worden vrijgesteld van een bestraffing.

Ze kwamen uit bij Usaamah⁷⁵ (moge Allaah tevreden met hem zijn) die erg geliefd was bij de Profeet (vrede zij met hem). Maar toen Usaamah met de Profeet in gesprek ging, werd de Profeet boos. De Profeet zei tegen hem:

“Bemiddel jij bij mij om één van de wettelijke straffen van Allaah te overtreden?”

⁷⁵ Usaamah: Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) die ‘de geliefde van de Boodschapper van Allaah’ werd genoemd.

En de Profeet (vrede zij met hem) liet het niet hierbij. Even later sprak hij de mensen toe en zei:

*“O mensen, de volkeren voor jullie zijn op een dwaalspoor geraakt, want als een nobel persoon onder hen diefstal pleegde, werd hij vrijgesteld van strafrecht. En als een zwak persoon onder hen diefstal pleegde, werd er strafrecht op hem toegepast. (Ik zweer) bij Allaah, als Faatimah, de dochter van Mohammad, diefstal zou plegen, dan had ik strafrecht op haar toegepast.”*⁷⁶

Hiermee heeft de Profeet (vrede zij met hem) een duidelijk voorbeeld gesteld. Dat iemand een bepaalde aanzien of positie heeft, betekent niet dat hij meer rechten heeft. Het groepsbelang gaat altijd voor het belang van een individu, zelf als het de dochter van de Profeet (vrede zij met hem) betreft. Want zodra het algemeen belang verlaten wordt, zal de hele groep vernietigd worden.

In een andere overlevering heeft de Profeet (vrede zij met hem) gezegd:

*“Schaad jezelf niet en schaad anderen niet.”*⁷⁷

In het kader van het algemeen belang ten opzichte van het individueel belang is dit een belangrijke regel binnen de Islamitische jurisprudentie. Door het eigenbelang voorop te stellen is het namelijk goed mogelijk dat anderen hiermee geschaad worden. Het is voor iemand dus niet toegestaan om uitspraken te doen of handelingen te verrichten waarmee hij zijn eigen belangen behartigt, terwijl hij anderen ermee dupeert.

De Islaam heeft het tevens verboden om egoïstisch te zijn. Iemand die egoïstisch is, denkt namelijk alleen maar aan zichzelf en zijn eigen tijd,

⁷⁶ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2648).

⁷⁷ Al-Haakim (nummer overlevering: 2358).

ontwikkeling en belang. Hij heeft geen oog voor anderen, houdt met niemand rekening en denkt niet aan het belang van de groep. Zo een persoon zal dan ook geen bijdrage leveren aan de gemeenschap. Hij is immers niet bereid om tijd of energie op te offeren, maar volgt vooral zijn eigen begeerten. Het einddoel van een egoïst is enkel het behartigen van zijn eigen belangen.

Kenmerkend aan een egoïstische persoon is de gedachte dat hij beter is dan anderen. Als hij ziet dat er iets verbeterd kan worden, dan doet hij hier geen moeite voor als het hem niet direct baat. Een egoïstische persoon zal zich strikt aan zijn eigen taak houden en kijkt neer op mensen die andere taken hebben. De egoïst is bovendien vakkundig in het goedpraten van zijn eigen gedrag, maar hij is wel de eerste die de fouten en zwakheden van anderen zal benoemen. Dit is niet de instelling van iemand die het algemeen belang dient.

En dit is ook zeker niet de houding die de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) hadden. Want als de metgezellen voor hun eigen belangen hadden gekozen, dan zou de Islaam nooit zo groot zijn geworden zoals deze nu is. De metgezellen hebben alles van hun leven opgeofferd voor de religie van Allaah (de Verhevene). Ze offerden onder meer hun geld, tijd en families op in dienst van de godsdienst van Allaah.

Hieruit blijkt dus wat de kracht is van het algemeen belang. De mens is niet voor zichzelf geschapen, maar maakt deel uit van een geheel. De Islaam spoort mensen daarom aan om zich in dienst op te stellen van een gemeenschap. Want er kan pas echt iets bereikt worden, als het algemeen belang boven het individueel belang verkozen wordt.

17

DE RELATIE VAN DE MOSLIM MET DE NIET-MOSLIM

“Ik ben een moslim, omdat de moslim wordt aangespoord om goedheid jegens een niet-moslim te betrachten.”

Eén van de voornaamste doelstellingen van de Islaam is uitnodigen tot verzoening en vrede. Allaah (de Verhevene) zegt in de Qor’aan:

“En als zij naar vrede neigen, neig daar dan ook naar.”

(Soerah al-Anfaal: 61)

De tafsiergeleerde Ibn Kathier zegt in zijn uitleg van de Qor’aan dat dit een algemeen vers betreft. Dat wil zeggen dat de Islaam aanspoort om de uitnodiging tot verzoening altijd en van iedereen te accepteren, zolang deze niet in strijd is met het gehoorzamen van Allaah (de Verhevene). De moslim zoekt dus niet de confrontatie op, maar roept juist op tot vrede. En als er vrede aan de moslim wordt voorgelegd, is hij de eerste die deze zal accepteren.

Dit is ook terug te zien in het leven van de Boodschapper (vrede zij met hem). In een droom zag hij dat hij na een aantal jaar in Medina te zijn geweest, terug zou keren naar Mekka om de kleine bedevaart te verrichten. De polytheïsten die in Mekka woonden kwamen dit te weten en stonden niet open voor een terugkeer van de Profeet (vrede zij met hem).

Ze stuurden dan ook verschillende mensen om met de Profeet (vrede zij met hem) te onderhandelen. In plaats van een koppige reactie, heeft de edele Profeet deze onderhandeling geaccepteerd en heeft hij ingestemd om tot een akkoord te komen.

Tijdens het tekenen van dit akkoord zijn er zaken genoemd waar de metgezellen boos van werden. De Profeet (vrede zij met hem) droeg 'Alie (moge Allaah tevreden met hem zijn) op om 'in de Naam van Allaah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle' in het akkoord op te nemen. Een afgevaardigde van de Mekkaanse polytheïsten keurde dit schrijven af.

En toen de Profeet 'Alie opdroeg om de naam van de Profeet op te schrijven en hij 'Mohammad, de Boodschapper van Allaah' opschreef, protesteerde de polytheïst opnieuw. Hij maakte duidelijk dat de polytheïsten Mohammad wel zouden hebben gevolgd als ze hem als Boodschapper zagen. 'Alie wilde het niet weghalen, maar de Profeet heeft toch toegegeven omwille van de vrede.⁷⁸

In dit akkoord stond onder andere dat er een aantal jaar geen oorlog zou zijn tussen de moslims en de polytheïsten. Maar in het akkoord stond ook dat de moslims Mekka niet zouden binnenkomen. Probeer jezelf voor te stellen hoe deze afspraak voor de metgezellen moet zijn geweest en welke gevoelens bij hen opkwamen. Ze werden namelijk toegang tot Mekka ontzegd. De stad die zij zagen als hun thuis.

Ondanks dit alles heeft de Profeet (vrede zij met hem) het akkoord getekend. Simpelweg omdat de Islaam is gekomen om vrede onder de mensheid te realiseren. De Profeet had er ook voor kunnen kiezen om de confrontatie aan te gaan, maar hij heeft, net als in andere gevallen, gekozen voor de weg van de vrede.

⁷⁸ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1694).

De Islaam nodigt uit tot goedheid in het algemeen en dus ook zeker tot goedheid jegens niet-moslims. De beste vorm van goedheid jegens een niet-moslim, is hem toewensen dat hij moslim wordt. Want met het bekeren tot de Islaam komt een ongelovige in een andere wereld terecht: een wereld van geluk in dit leven en geluk in het leven na de dood.

Toen de Profeet (vrede zij met hem) ‘Alie (moge Allaah tevreden met hem zijn) naar een gebied stuurde waar de Joden destijds de regie hadden, gaf de Profeet hem mee om zich goed tegenover hen op te stellen. Vervolgens zei de Profeet (vrede zij met hem) tegen ‘Alie:

*‘Bij Allaah, als Allaah door jou één persoon laat leiden (tot de Islaam), dan is dit beter voor jou dan een kudde rode kamelen.’*⁷⁹

Een rode kameel was destijds een uiterst kostbaar en geliefd bezit, te vergelijken met luxe auto’s van deze tijd. Deze uitspraak van de Profeet (vrede zij met hem) laat zien hoe de Islaam naar de relatie van een moslim met een niet-moslim kijkt. De moslim dient namelijk zorg te dragen om het beste voor een niet-moslim te willen, namelijk dat Allaah hem leidt naar de Islaam.

De goedheid die een moslim jegens een niet-moslim dient te betrachten, zien we ook terug in het verhaal van Asmaa’, de dochter van Aboe Bakr (moge Allaah tevreden zijn met hen beiden). Toen de moeder van Asmaa’ naar Medina kwam, wist Asmaa’ niet hoe ze met haar moeder moest omgaan. Haar moeder was namelijk een polytheïst. Ze vroeg de Profeet (vrede zij met hem) of ze haar band met haar moeder kon onderhouden. De Profeet (vrede zij met hem) maakte duidelijk dat dit zeker het geval was en gaf haar toestemming om goed voor haar polytheïstische moeder te zijn.⁸⁰

⁷⁹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2942).

⁸⁰ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2620).

De Islaam nodigt bovendien uit om een zieke niet-moslim te bezoeken. Het bewijs hiervoor is te vinden in een overlevering over een Joodse jongeling. Anas (moge Allaah tevreden met hem zijn) vertelt het verhaal van een Joodse jongen die in dienst was van de Profeet (vrede zij met hem). Toen deze jongen ziek werd, ging de Profeet bij hem op bezoek. Hij ging bij hem naar binnen en nodigde hem uit naar de Islaam. De jongen keek zijn Joodse vader aan en zijn vader zei:

“Gehoorzaam Aboe al-Qaasim⁸¹ (dat wil zeggen: de Profeet).”

Vervolgens bekeerde de jongen zich tot de Islaam en kort hierna overleed hij. De Profeet (vrede zij met hem) raakte verheugd en zei:

“Alle lof zij Allaah die hem (de jongeling) heeft gered van het Hellevuur.”⁸²

Waar het in deze gebeurtenis natuurlijk om draait, is de goede omgang van de Profeet met iemand die geen aanhanger van de Islaam was.

Verder nodigt de Islaam uit tot rechtvaardigheid. Allaah (de Verhevene) zegt namelijk in de Qor’aan:

“En wanneer jullie een uitspraak doen, wees dan rechtvaardig (...).”

(Soerah al-An’aam: 152)

Deze rechtvaardigheid houdt in dat de moslim niet liegt, niet bedriegt, geen wrok koestert en geen andere vormen van slechtheid bedrijft. Het maakt hierbij niet uit of de ander een moslim of niet-moslim betreft.

⁸¹ Aboe al-Qaasim: Een bijnaam van de Profeet (vrede zij met hem) die letterlijk ‘de vader van Qaasim’ betekent. Eén van zijn zeven kinderen heette namelijk Qaasim.

⁸² Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 1356).

Ook zegt Allaah (de Verhevene) in de Qor'aan:

“En laat de haat van een volk jullie er niet toe leiden om niet rechtvaardig te zijn. Wees rechtvaardig. Dat is dichter bij godsvrucht.”

(Soerah al-Maa'idah: 8)

En in een ander vers zegt Allaah (de Verhevene):

“O jullie die geloven, handel rechtvaardig, als getuigen voor Allaah. Zelfs tegenover julliezelf, de ouders en de naasten. (Zelfs) als hij rijk of arm is, Allaah verdient de voorkeur boven hen. Volg niet jullie begeerten waardoor jullie niet rechtvaardig zouden zijn. En als jullie (de getuigenis) vervalsen of (deze) weigeren, waarlijk Allaah is op de hoogte van dat wat jullie (in het verborgene) doen.”

(Soerah an-Nisaa': 135)

Naast het gedrag van de Profeet (vrede zij met hem), vormen ook deze verzen het bewijs voor het feit dat de moslim op een goede en rechtvaardige manier om moet gaan met alle mensen: moslims én niet-moslims.

Deze rechtvaardige omgang kan bovendien een aanleiding zijn voor niet-moslims om hun weg naar de Islaam te vergemakkelijken. In de praktijk zie je namelijk vaak dat niet-moslims zich tot de Islaam bekeren door het gedrag van een moslim. Ze merken de waarachtigheid, rechtvaardigheid en oprechtheid van een moslim en besluiten dan om zich bij dezelfde religie aan te sluiten.

18

KENNIS IN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam de godsdienst is van het vergaren en verkondigen van kennis.”

Het eerste Woord dat Allaah (de Verhevene) in de Qor’aan heeft geopend is *iqra*, oftewel ‘lees’:

“Lees in de Naam van jouw Heer, Degene Die (alles) heeft geschapen.”

(Soerah al-‘Alaq: 1)

De mensen met kennis, zoals de geleerden, hebben een verheven positie gekregen van Allaah (de Verhevene). Zo zegt Allaah in Zijn Boek:

“Zeg (O Mohammad): Zijn degenen die weten en degenen die niet weten gelijk aan elkaar?”

(Soerah az-Zoemar: 9)

En in een ander vers zegt Hij:

“Allaah verheft degenen onder jullie die geloven en degenen aan wie kennis is gegeven in rang.”

(Soerah al-Moejaadilah: 11)

Ook heeft de Profeet (vrede zij met hem) gezegd:

*“Voorwaar, Allaah, Zijn Engelen en de bewoners van de hemelen en de aarde, zelfs de mier in zijn hol en de vissen in de zee, verrichten smeekbeden voor degenen die het goede onderwijst aan de mensen.”*⁸³

Deze bewijzen uit de Qor’aan en de *sunnah* laten zien welke voortreffelijke positie het bezitten en verspreiden van kennis in de Islaam inneemt.

De Boodschapper (vrede zij met hem) heeft bovendien gezegd:

*“Het vergaren van kennis is een verplichting voor elke moslim.”*⁸⁴

In de Islamitische wetgeving wordt onderscheid gemaakt tussen een individuele en collectieve plicht van kennis vergaren. De individuele plicht omvat allereerst het vergaren van kennis over de Islamitische geloofsleer waarmee een moslim het geloof kan belijden. Het gaat daarbij onder andere om kennis over het geloven in de zes geloofsprincipes. Daarnaast gaat deze individuele plicht over het vergaren van kennis over de dagelijkse aanbiddingen. Denk aan kennis over de wijze van het gebed, de wassing, het vasten en de *zakaat*.

Iedere moslim is zelf verantwoordelijk om deze individuele plicht van kennis vergaren na te komen door zich bijvoorbeeld bij een opleiding in te schrijven of bij een geleerde kennis te vergaren.

Daarnaast is er een collectieve plicht op het vergaren van kennis. Hieronder vallen onder meer het verdiepen in andere wetenschappen die niet onder de individuele plicht vallen, zoals erfrecht, *tafsir*, geneeskunde of architectuur. Het verdwijnen van de kennis uit deze vakgebieden kan

⁸³ Ibn Hıbbaan (nummer overlevering: 88).

⁸⁴ Sunan Ibn Maajah (nummer overlevering: 224).

gevolgen hebben voor de hele gemeenschap. Indien een deel van de gemeenschap zich bezighoudt met deze collectieve kennis, dan vervalt de verplichting voor de rest.

De Islaam spoort aan om kennis op te doen waar jezelf en anderen baat bij hebben. Baatvolle kennis brengt je immers dichterbij Allaah (de Verhevene) en het gehoorzamen van Hem. Daarnaast gaat deze kennis over de juiste ethiek die aanspoort om goed te zijn voor familieleden, burens en alle andere mensen.

Tegelijkertijd waarschuwt de Islaam om kennis te vergaren waarbij je verder van Allaah af komt te staan. Denk bijvoorbeeld aan kennis die je ervan weerhoudt om het gebed te verrichten. Of kennis waar je niks aan hebt en waar je dus ook niks mee doet.

De Islaam roept dus op tot het vergaren en verkondigen van baatvolle kennis. Hiervoor wordt de moslim beloond. Deze kennis verlicht daarnaast het pad dat mensen moeten bewandelen om zowel in dit wereldse leven als in het hiernamaals succes te bereiken. En het zorgt er ook voor dat mensen zich zullen ontwikkelen. Immers, alle deuren die leiden tot ontwikkeling zijn in de Islaam wagenwijd geopend, zolang deze niet indruisen tegen de tevredenheid van Allaah en Zijn Voorschriften.

19

HET VERBOD OP RACISME

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam alle soorten racisme verbiedt.”

In de Islaam is niemand beter dan een ander: niet op basis van huidskleur, ras, taalvoorkeuren, demografie, afkomst, positie of enig ander kenmerk. Racisme is in de Islaam dan ook uit den boze. De enige manier waarop iemand zich in de Islaam kan onderscheiden is middels godsvrees.

Allaah (de Verhevene) zegt hierover in de Qor’aan:

“O mensen, waarlijk, Wij hebben jullie uit een man en een vrouw geschapen en Wij hebben jullie tot volkeren en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar zullen herkennen. Voorwaar, de meest eervolle (persoon) van jullie bij Allaah is degene die (Allaah) het meest vreest. Voorwaar, Allaah is op de hoogte (van alles), Alwetend (over het verborgene).”

(Soerah al-Hujuraat: 13)

Degene die de meeste godsvrees heeft, is dus de meest edele persoon in de aanschouwing van Allaah (de Verhevene). De meeste godsvrees gaat namelijk gepaard met de beste aanbiddingen, het nakomen van verplichtingen en het vermijden van zonden.

Ook de Boodschapper (vrede zij met hem) heeft korte metten gemaakt met racisme. Eén van de meest indrukwekkende preken die hij heeft gehouden is de afscheidspraak. In deze afscheidspraak had de Profeet het over

verschillende zaken, waaronder het feit dat alle aanwezigen afstammen van Adam (vrede zij met hem). Adam was de eerste mens op aarde en hij is door Allaah (de Verhevene) geschapen uit klei.

De Profeet (vrede zij met hem) zei ook in zijn preek:

“Een Arabier is niet beter dan een niet-Arabier en een niet-Arabier is op geen enkele manier beter dan een Arabier. Noch is een witte (persoon) beter dan een zwarte (persoon), en een zwarte (persoon) is niet beter dan een witte (persoon). Behalve in godsvrees.”⁸⁵

Ook is er het verhaal van de metgezel Aboe Dhar (moge Allaah tevreden met hem zijn). Aboe Dhar kreeg op een dag onenigheid met iemand die bij hem in dienst was. Hij riep hem toen aan met de woorden:

“O zoon van een zwarte vrouw!”

Deze man klaagde hierover bij de Profeet (vrede zij met hem). Ondanks dat Aboe Dhar als metgezel een bepaalde positie had, maakte de Profeet duidelijk dat Aboe Dhar een grote fout had gemaakt. De Profeet (vrede zij met hem) zei namelijk tegen hem:

“Heb je hem uitgescholden met de kleur van zijn moeder? Voorwaar, jij bent een man die nog eigenschappen van onwetendheid bezit. De mensen die onder jullie zijn, zijn jullie broeders. En Allaah heeft hen onder jullie gesteld. Wie een broeder onder zijn bevel heeft, moet hem voeden met wat hij eet en hem kleden met wat hij draagt.”⁸⁶

De aanleiding van deze overlevering was dat Aboe Dhar op een later moment samen met iemand die bij hem in dienst was werd gezien, terwijl

⁸⁵ Musnad Aḥmad (nummer overlevering: 23972).

⁸⁶ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 30).

ze dezelfde kleding droegen. Immers, als de metgezellen door de Profeet (vrede zij met hem) gecorrigeerd werden, pasten ze dit meteen toe in de dagelijkse praktijk.

Vóór de komst van de Islaam verrichtten mensen ook een bedevaart naar Mekka. De Mekkanen waren gewoon om hieraan deel te nemen. Maar omdat ze zichzelf superieur voelden ten opzichte van mensen uit andere gebieden, gingen ze *'Arafah* niet binnen. Met de komst van de Profeet (vrede zij met hem) kwam er een eind aan dit racistische gedachtegoed. De Profeet zei namelijk:

*“De Ḥajj is ‘Arafah.”*⁸⁷

Hiermee gaf de Profeet te kennen dat de bedevaart niet geldig is als *'Arafah* niet betreden wordt. Hij maakte hiermee duidelijk dat een bepaalde afkomst niet voor onrechtmatige privileges kan zorgen.

De Islaam heeft dus alle soorten en vormen van racisme nietig verklaard. Niemand kan op basis van irrelevante kenmerken denken dat hij beter is dan een ander, want iedereen is door de bril van de Islaam gelijk aan elkaar.

⁸⁷ Ibn Ḥibbaan (nummer overlevering: 3892).

20

HET AANSPREKEN VAN HET HART, VERSTAND EN LICHAAM

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam het hart, verstand en lichaam op een gebalanceerde wijze aanspreekt.”

Om te beginnen spreekt Allaah (de Verhevene) over de balans in het denken. Hij zegt in de Qor’aan:

“O lieden van het Boek, overdrijf niet in jullie godsdienst en zeg over Allaah niets anders dan de waarheid.”

(Soerah an-Nisaa’: 171)

De lieden van het Boek zijn de Christenen en de Joden. Zij overdrijven in hun godsdienst door extreme gedachtes. De Profeten ‘Iesaa (Jezus) en ‘Oezayr (Ezra) worden door respectievelijk de Christenen en de Joden als zonen van God beschouwd, terwijl God geen zonen heeft. Allaah maakt met dit vers duidelijk dat men in zijn verstand niet moet overdrijven.

Er waren daarnaast in de tijd van de Profeet (vrede zij met hem) drie jongeren die overdreven in hun aanbiddingen. Eén van de jongeren zei:

“Ik bid de hele nacht en ik slaap niet.” Een andere zei: “Ik vast elke dag en ik eet niet.” En de derde zei: “Ik trouw niet met vrouwen.” Toen de Profeet

*dat hoorde, zei hij: "Ik bid en ik slaap. Ik vast en ik eet. En ik trouw met vrouwen. Wie zich afwendt van mijn sunnah, behoort niet tot mij."*⁸⁸

Met deze uitspraak benadrukt de Profeet (vrede zij met hem) de balans waar de Islaam mee is gekomen. Hij (vrede zij met hem) keurt het af als iemand afstand zou nemen van wereldse zaken en zich volledig zou richten op de aanbidding. Nachtenlang bidden en niet slapen kan niet, want het lichaam heeft ook rust nodig. Hetzelfde geldt voor het vasten en het trouwen.

De Islaam heeft bovendien gebalanceerde voorschriften als het gaat om spiritualiteit. Want niet alleen het lichaam heeft aandacht nodig, ook het hart dient gevoed te worden. Hiervoor is de Profeet (vrede zij met hem) naar de mensheid gestuurd. Zijn taak omvatte niet enkel het cognitief onderwijzen van de mensen, maar hij was ook verantwoordelijk om hen van binnenuit te reinigen. In de Qor'aan is namelijk het volgende vers te lezen:

"Hij is Degene Die tot de analfabeten een Boodschapper uit hun midden heeft gezonden, die Zijn Verzen aan hen voordraagt, hen reinigt en hun het Boek (dat wil zeggen: de Qor'aan) en de Wijsheid onderwijst, terwijl zij in duidelijke dwaling verkeerden."

(Soerah al-Jumu'ah: 2)

De Profeet (vrede zij met hem) heeft ook het belang van een goed hart aangegeven. In een overlevering zegt hij:

*"Voorwaar, in het lichaam bevindt zich een stukje vlees (het hart). Als dit stukje vlees goed is, dan zal heel het lichaam goed zijn. En als het bedorven is, dan zal het hele lichaam bedorven zijn."*⁸⁹

⁸⁸ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 5063).

⁸⁹ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 2051).

De Islaam houdt dus rekening met het hart, verstand en lichaam. Door voorschriften worden deze aspecten van de mens in evenwicht gehouden. Deze balans zorgt ervoor dat ze allemaal tot hun recht komen en dat de mens op die manier een gelukkig leven kan leiden.

21

GEMATIGDHEID IN DE PROFEETSCHAP

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam gematigd is ten opzichte van de Profeetschap en de Profeten.”

Een deel van de volkeren die nu leeft of vroeger heeft geleefd, is te fanatiek omgegaan met de Profeetschap van sommige Profeten. Profeten hebben door dit fanatisme bepaalde posities toegewezen gekregen die ze niet van Allaah (de Verhevene) hebben gekregen. Er is in zulke gevallen ook wel sprake van radicalisme.

Zo zijn er mensen die zeggen dat Jezus de zoon van God is. Deze mensen wijken af van de waarheid en zijn radicaal in hun gedachten. Jezus ('Iesaa) was namelijk een Boodschapper en dienaar van Allaah (de Verhevene). Degenen die anders dan dat suggereren, treden buiten de godsdienst die Allaah voor de mensheid heeft gekozen.

Allaah (de Verhevene) zegt met betrekking tot het toeschrijven van een zoon aan God het volgende in de Qor'aan:

“Voorzeker, ongelovig zijn degenen die zeggen: “Voorwaar, Allaah, Hij is de Messias ('Iesaa), de zoon van Maryam.”

(Soerah al-Maa'idah: 72)

Ook zegt Allaah (de Verhevene) in de Qor'aan:

“En de Joden zeggen: “Oezayr (Ezra) is de zoon van Allaah.” En de Christenen zeggen: “De Messias (‘Iesaa) is de zoon van Allaah.”

(Soerah at-Tawbah: 30)

De bewering van de Christenen en de Joden is nergens op gebaseerd. Zulke claims overschrijden de grenzen die Allaah heeft voorgeschreven. Allaah (de Verhevene) heeft geen zoon en Hij is ook geen onderdeel van een drie-eenheid. Dit is een onbetwistbaar onderdeel van de Islamitische geloofsleer.

Op de Dag des Oordeels zal er dan ook een dialoog plaatsvinden tussen Allaah (de Verhevene) en ‘Iesaa (vrede zij met hem). Allaah (de Verhevene) zal zeggen:

“O ‘Iesaa, zoon van Maryam, heb jij tegen de mensen gezegd: “Neem mij en mijn moeder als twee goden (ter aanbidding) aan naast Allaah?”

(Soerah al-Maa'idah: 116)

‘Iesaa (vrede zij met hem) zal dan zeggen:

“Verheven bent U. Het schikt mij niet om datgene te zeggen waar ik geen recht op heb. Als ik dat had gezegd, dan had U dat zeker geweten. U weet wat in mij (verborgen) is en ik weet niet wat in U (verborgen) is. Waarlijk, Alleen U bent op de hoogte van het onwaarneembare.”

(Soerah al-Maa'idah: 116)

Alles wat er is gezegd nadat ‘Iesaa (vrede zij met hem) er niet meer was, is dus niet van hem afkomstig.

De andere vorm van radicalisme betreft het verloochenen van Profeten. In de Qor'aan zegt Allaah (de Verhevene):

“Is het dan zo dat telkens wanneer er een Boodschapper tot jullie kwam, met dat wat niet in overeenstemming was met jullie begeerten, jullie je (dan) hoogmoedig opstelden? Jullie verloochenden een groep en jullie doodden een groep.”

(Soerah al-Baqarah: 87)

Het verloochenen van Profeten houdt in dat bepaalde volkeren Profeten niet accepteerden of ontkenden. Toen de Profeten naar de mensen werden gestuurd met een Boodschap die niet overeenkwam met hun begeerten, werden de mensen hoogmoedig. Ze verloochenden de Boodschap en gingen soms nog verder dan dat door sommige Profeten te doden.

Aan de ene kant van het spectrum is er dus radicalisme in het geloven in de Profeten en aan de andere kant in het verloochenen van Profeten. Dit terwijl het tot de Islamitische geloofsleer behoort dat alle Boodschappers en Profeten menselijke dienaren van Allaah (de Verhevene) zijn. En Allaah (de Verhevene) heeft ze uitgekozen om Zijn Boodschap aan de mensen te verkondigen. De Profeten hebben niets aan deze Boodschap toegevoegd en ook niets vanuit hunzelf doorgegeven. Ze hebben de Boodschap volledig overgedragen zoals Allaah (de Verhevene) dat van hen heeft gevraagd.

Daarom was het advies van de Profeet Mohammad (vrede zij met hem) ook als volgt:

“Overschrijd niet de grens in omgang met mij, zoals de Christenen dat met ‘Iesaa, de zoon van Maryam, hebben gedaan. Zeg: ‘Ik (Mohammad) ben een dienaar en Boodschapper van Allaah.’”⁹⁰

⁹⁰ Al-Bukhaarie (nummer overlevering: 34).

De moslims volgen met betrekking tot de Profeten dus de meest gebalanceerde benadering. Terwijl er twee extremen zijn in het benaderen van Profeten, kiest de Islaam voor een gematigde weg. Allaah (de Verhevene) zegt hierover in de Qor'aan:

“En zo maakten Wij jullie tot een gematigde gemeenschap, opdat jullie getuigen zijn voor de mensen en opdat de Boodschapper getuige zal zijn voor jullie.”

(Soerah al-Baqarah: 143)

22

GEMATIGDHEID IN DE VOORBESCHIKKING

*“Ik ben een moslim, omdat de Islaam gematigd
is ten opzichte van de Voorbeschikking.”*

Er zijn geloofsovertuigingen die zeggen dat er geen voorbeschikking is. Ze zijn ervan overtuigd dat ze altijd zelf hun keuzes maken en dat Allaah (de Verhevene) niet op de hoogte is van hun keuzes. Er zijn ook groeperingen die stellen dat er wel Voorbeschikking is, maar dat mensen hierin geen keuze hebben.

De Islaam schrijft voor dat alles wat er is gebeurd of zal gebeuren, is voorbestemd. Allaah (de Alwetende) wist wat er zou zijn voordat Hij de schepping heeft geschapen. Hij heeft namelijk de Pen geschapen om alles wat er zou gebeuren op te schrijven. Nog vijftigduizend jaar voordat de schepping geschapen werd, beval Allaah (de Verhevene) de Pen om de Voorbeschikking vast te leggen.

Allaah (de Verhevene) is met de mensheid een verbond aangegaan. Hij heeft de mens met een natuurlijke aanleg voor het geloven in één God geschapen. En Hij heeft ook Profeten en Boodschappers gestuurd. Welk nut dient het dat Allaah (de Verhevene) Boodschappers naar de mensen heeft gestuurd om het goede en slechte te verkondigen, als de mens geen aandeel heeft in de dingen die hij doet? Als iemand zelf geen keuzes kan maken, waarom

moeten de Boodschappers en Profeten dan tegen de mensen zeggen wat wel en niet goed is?

De mens beschikt dus over een bepaalde kunde: de keuze om bepaalde dingen wel en niet te doen. Deze keuze is dan ook waar de mens op wordt beoordeeld. Als iemand ervoor kiest om Allaah (de Verhevene) te aanbidden en bijvoorbeeld het gebed te verrichten, dan zal hij voor deze keuze worden beloond. Iemand die ervoor kiest om het gebed niet te verrichten, zal hier op de Laatste Dag over worden bevraagd.

De mens zal niet beoordeeld worden op zaken die boven zijn kunde reiken. Zo heeft de Profeet (vrede zij met hem) gezegd:

“De Pen is voor drie (groepen) mensen opgeheven (dat wil zeggen: hun daden worden niet opgeschreven); voor de slapende totdat hij wakker wordt, voor het kind totdat hij toerekeningsvatbaar wordt, voor de krankzinnige totdat hij weer bij bewustzijn is of ontwaakt.”⁹¹

Deze drie groepen mensen hebben gemeen dat ze niet toerekeningsvatbaar zijn. Allaah (de Verhevene) zal hen dan ook niet beoordelen op hun daden. Dit laat zien dat Allaah de mens dus alleen zal beoordelen op basis van wat hij aankan en de keuzes die hij maakt.

De Islaam is dus ook ten opzichte van de Voorbeschikking gematigd. Daar waar bepaalde groeperingen een keuze maken tussen twee uitersten, kiest de Islaam de middenweg. Allaah (de Verhevene) heeft inderdaad alles voorbeschikt en Hij heeft weet van alles wat er gebeurt. Maar tegelijkertijd heeft de mens de keuze in zijn handelen en het is de keuze waar de mens op zal worden beoordeeld.

⁹¹ Ibn Hibbaan (nummer overlevering: 142).

23

DE SNELST GROEIENDE GODSDIENST

“Ik ben een moslim, omdat de Islaam de snelst groeiende godsdienst is.”

Het is indrukwekkend hoeveel mensen zich bekeren tot de Islaam. Zowel jong als oud over de hele wereld bekeert zich in rap tempo tot dit geweldige geloof. De geliefde Profeet (vrede zij met hem) heeft hier eerder al over gesproken. Hij (vrede zij met hem) zei:

“Voorwaar, Allaah verzamelde de aarde voor mij zodat ik het oosten en het westen ervan zag. En zeker zal mijn ummah (mijn gemeenschap) zich uitstrekken over alles wat mij ervan is getoond (dus tot in het oosten en het westen).”⁹²

In een andere overlevering heeft de Profeet (vrede zij met hem) gezegd:

“Dit geloof zal zich verspreiden tot elke plek waar de nacht en dag reiken. En er is geen stad of dorp waar de Islaam niet binnen zal treden.”⁹³

De realiteit bewijst de waarheid van deze uitspraak. Mede door de invloed van sociale media is de wereld klein geworden. En dat houdt ook in dat de Islaam alle mensen heeft bereikt.

⁹² Al-Ḥaakim (nummer overlevering: 8420).

Het feit dat de Islaam je bereikt heeft, betekent dat je het hoort te omarmen. De overgave aan de Islaam is tenslotte de enige weg om het Paradijs te behalen. Degenen die de Boodschap van de Islaam niet accepteren nadat deze hen duidelijk is geworden, zullen in het Hellevuur belanden. Dat is een duidelijke Boodschap zonder mitsen en maren.

Daarom is de Boodschap van de Islaam niet voor een specifieke groep, maar hij is universeel. Allaah (de Verhevene) richt zich in de Qor'aan namelijk met de volgende Woorden tot de Profeet (vrede zij met hem):

“Zeg: “O mensen, waarlijk, ik ben de Boodschapper van Allaah (de Verhevene) voor jullie allen.”

(Soerah al-A'raaf: 158)

In het verleden is er vaker geclaimd dat de komst van de wetenschap een einde zou maken aan de godsdienst. Uiteraard is deze claim ongegrond. Want niet alleen heeft de Islaam standgehouden, maar het is ook nog eens de snelst groeiende godsdienst wereldwijd. Dat is omdat de Islaam niet in strijd is met wetenschap. Integendeel, de Islaam spreekt ook zeker het verstand aan.

Eén van de redenen waarom de Islaam zo snel groeit, is het feit dat de Islaam een gebalanceerd geloof is. De Islaam heeft het niet verboden om te genieten van het wereldse leven. In de Islaam is het bijvoorbeeld toegestaan om te trouwen, te reizen en een mooi huis te hebben.

En de Islaam spoort mensen ook zeker aan om een bijdrage te leveren aan de maatschappij door bijvoorbeeld te studeren of te werken. Maar de Islaam heeft wel voorschriften waar men zich aan dient te houden. En met het naleven van deze voorschriften is het Paradijs te behalen. Iemand die de Islaam dus omarmt en leeft volgens dit geweldige geloof, zal zowel in dit wereldse leven als in het Hiernamaals het ultieme geluk ervaren.

24

DE OPROEP VAN DE ISLAAM

“Ik ben een moslim, omdat de oproep van de Islaam in vooraanstaande bronnen is vastgelegd.”

De oproep van de Islaam is vastgelegd in de Qor’aan en de *sunnah* van de Profeet Mohammad (vrede zij met hem). De metgezellen en hun volgelingen hebben allen volgens deze twee bronnen geleefd. De moslim wordt dan ook aangespoord om zich op het pad van deze twee bronnen te begeven.

De Profeet (vrede zij met hem) leidde op een dag het ochtendgebed en richtte zich vervolgens tot de mensen. Hij gaf de mensen een vermaning die hen zodanig raakte dat de mensen in tranen uitbarstten en dat hun harten ootmoedig werden. De mensen vroegen de Profeet (vrede zij met hem) om een advies en hij adviseerde hen. Hij (vrede zij met hem) zei:

“Ik druk jullie op het hart om Allaah te vrezen en om te luisteren en te gehoorzamen.”

Luisteren en gehoorzamen houdt in dat je niet denkt dat je het beter weet en dus een andere weg neemt. Dit advies van luisteren en gehoorzamen spoort aan tot het bij elkaar blijven van groepen. Het is dan ook één van de grote zonden om een andere weg te kiezen dan de leider van een gemeenschap of land, omdat er anders schisma kan ontstaan.

De Profeet (vrede zij met hem) ging verder:

“Ook al is de leider hard in de omgang, dien je alsnog gehoorzaam te zijn. En de mensen die na mij zullen leven, zullen onderling veel verschillen (bijvoorbeeld in gedachten, meningen of wetgeving). Houd je vast aan mijn sunnah en aan de sunnah van de rechtgeleiden. Klamp je hier stevig aan vast. En pas op voor (het volgen) van de innovaties, want alle innovaties zijn bid‘ah⁹⁴. ”⁹⁵

De juiste levenswijze in de Islaam is dus de manier en uitvoering van de Profeet (vrede zij met hem). Hetzelfde blijkt uit het verhaal van een groep mensen die naar imaam Maalik⁹⁶ (moge Allaah hem genadig zijn) ging om hem een kwestie voor te leggen.

Ze vroegen hem of ze de staat van *ihraam*⁹⁷ konden betreden in Medina zelf in plaats van bij de *Mieqaat*⁹⁸ *Dhu al-Hulayfah*, een plek net buiten Medina. Imaam Maalik gaf aan dat ze dat niet moesten doen. Hij zei:

“Ik ben bang dat jullie in fitnah⁹⁹ zullen vallen.” Ze zeiden: “Wat voor fitnah?” Imaam Malik zei: “Wat voor fitnah is groter dan dat jullie denken dat jullie iets beter kunnen doen dan hoe de Profeet iets heeft gedaan?”¹⁰⁰

⁹⁴ Bid‘ah: Een (religieuze) innovatie. Dat is iets wat de Profeet nooit heeft gedaan, maar wat wel onterecht aan de Islaam wordt toegeschreven.

⁹⁵ Ibn Hibbaan (nummer overlevering: 5).

⁹⁶ Imaam Maalik: Eén van de grote geleerden van Islamitische jurisprudentie die gedurende 711-795 (Gregoriaanse jaarkalender) leefde en een wetschool had. De Maliki-wetschool behoort tot één van de vier wetscholen binnen de Islaam.

⁹⁷ Staat van ihraam: De staat die je aanneemt als je de grote of kleine bedevaart gaat verrichten. In deze staat zijn er verschillende zaken die niet zijn toegestaan die daarbuiten wel zijn toegestaan om te doen. Als alle rituelen van de bedevaart zijn verricht, wordt de staat van ihraam beëindigd.

⁹⁸ Mieqaat: Een plaats die door de Profeet (vrede zij met hem) is aangewezen om de staat van ihraam aan te nemen. Er zijn vijf plaatsen vanaf waar het mogelijk is om deze staat aan te nemen.

⁹⁹ Fitnah: Een Arabisch woord voor ‘beproeving’.

¹⁰⁰ Al-Faqieh wal-Mutafaqqih, Al-Khatieb al-Baghdaadi (1/148).

En de imaam haalde toen het volgende vers uit Soerah an-Nisaa' aan:

“En wie de Boodschapper tegenwerkt nadat de Leiding hem duidelijk is geworden, en een andere weg dan die van de gelovigen volgt, Wij laten hem aan zijn keuze over en zullen hem de Hel doen binnentreden.”

(Soerah an-Nisaa': 115)

Bovendien zei de Profeet (vrede zij met hem) in de geweldige preek van *'Arafat*:

“Jullie zullen niet dwalen als jullie je vastklampen aan de volgende zaken die ik bij jullie achterlaat: het Woord van Allaah en mijn sunnah.”¹⁰¹

De moslim heeft dus als taak om vast te houden aan de Qor'aan en om te leven volgens de *sunnah* van de Profeet (vrede zij met hem). En ook volgens de manier van iedereen die in de voetsporen van de Profeet is getreden, zoals de metgezellen, de vroegere imaams en de grote geleerden.

Deze geleerden zijn overigens niet uit te sluiten. Er zijn bijvoorbeeld mensen die de geleerden willen beperken tot een hoeveelheid van vier, zes of acht. Maar de Islaam heeft over de hele wereld genoeg geschikte geleerden. Ze worden gekenmerkt door het oproepen tot het volgen van de Qor'aan en de *sunnah* van de Profeet (vrede zij met hem).

Naast het volgen van de Qor'aan en de *sunnah* worden deze geleerden gekenmerkt door het gebieden van het goede, het verbieden van het slechte en het rechtzetten van datgene wat fout gaat. Indien je dit soort geleerden vindt, dien je je aan hen vast te klampen.

¹⁰¹ Al-Haakim (nummer overlevering: 318)

SLOTWOORD

Ik wens oprecht met dit werk een bijdrage te mogen leveren aan het versterken van de moslimidentiteit in Nederland. Ik hoop dat de inhoud van dit boek jongeren handvatten zal bieden om zich te kunnen uiten over het zijn van een moslim en dat dit boek hen zal aansporen om meer kennis te vergaren. Tevens hoop ik dat dit werk een aanleiding zal zijn voor eenieder om de Islaam te omarmen.

Dit werk zou nooit tot stand zijn gekomen zonder Allaah (de Verhevene). Ik dank Hem dan ook met grootse lofprijzing voor Zijn Hulp en Leiding die ten grondslag liggen aan de realisatie van dit boek. Vanzelfsprekend is al het goede in dit werk enkel van Allaah afkomstig en Hij is ver verwijderd van de tekortkomingen die erin zitten.

Daarnaast wil ik eenieder die betrokken is geweest bij de totstandkoming van dit boek bedanken en ik vraag Allaah (de Verhevene) om hun bijdrage aan dit werk als goede daad te accepteren.

Mijn speciale dank gaat uit naar Oum Maher, Elham Al Ghazali, Fouzia Ennachat, Anissa Bouzakoura, de studenten van gezinskunde en de redactiegroep bestaande uit Idriss Iziyi, Masud Ibrahim en Hamza El Marajie. Moge Allaah hen belonen voor hun inspanning, tijd en inzet. Moge Allaah dit werk zwaar doen wegen op hun weegschaal op de Dag des Oordeels.

Ik vraag Allaah tot slot om dit werk te zegenen en onze geliefden, kinderen en familieleden erbij te baten. O Allaah, ik vraag U om onze ouders en alle moslims middels dit werk te begenadigen. Onze Heer, accepteer dit van ons, voorwaar, U bent de Alhorende en de Alziende. O Allaah, ik vraag U om vrede en zegeningen voor onze geliefde Profeet Mohammad, voor zijn metgezellen en zijn huishouden.

Said Amrani

NOOT OVER DE TRANSCRIPTIE VAN DE ARABISCHE LETTERS

Arabische letters

ء	'	ض	ḍ
ب	b	ط	ṭ
ت	t	ظ	ẓ
ث	th	ع	‘
ج	j	غ	gh
ح	ḥ	ف	f
خ	kh	ق	q
د	d	ك	k
ذ	dh	ل	l
ر	r	م	m
ز	z	ن	n
س	s	ه	h
ش	sh	و	w
ص	ṣ	ي	y

Lange klinkers

ا	aa
و	oe
ي	ie

Korte klinkers

a	َ
u	ُ
i	ِ

BIBLIOGRAFIE

- De interpretatie van de betekenissen van de Koran. *Aboe Ismail*
Al-Ahaadith al-Mukhtarah. *Ḍiyāʾ al-Maqdisi*
Al-Faqieh wal-Mutafaqqih. *Al-Khatieb al-Baghdaadie*
Al-I'tiqaad wal-Hidaayah. *Aḥmad al-Bayhaqi*
As-Silsilat aṣ-Ṣaḥieḥah. *Muḥammad Naasir ad-Dien al-Albaanie*
A'laam al-Hijaaz fil-Qarn ar-Rabi'achar lil-Hijrah. *Muḥammad Alie Maghrabie*
Minhaaj as-Sunnah an-Nabawieyah. *Aḥmad ibn Taymiyyah*
Muṣannaf 'Abd al-Razzaaq. *'Abd al-Razzaaq as-San'aanie*
Musnad Abie Ya'laa. *Aḥmad ibn 'Alie al-Mawsilie*
Musnad Aḥmad. *Aḥmad ibn Muḥammad ibn Ḥanbal*
Mustadrak 'ala aṣ-Ṣaḥieḥayn. *Muḥammad ibn 'Abdullaah al-Ḥaakim*
Ṣaḥieḥ al-Bukhaarie. *Muḥammad ibn Ismaa'iel al-Bukhaarie*
Ṣaḥieḥ Ibn Ḥibbaan. *Muḥammad ibn Ḥibbaan*
Ṣaḥieḥ Muslim. *Muslim ibn al-Ḥajjaaj al-Qushayrie*
Sharḥ al-Usoel ath-Thalaatha. *Saliḥ al-Fawzaan*
Sunan Abie Daawoed. *Sulaymaan ibn al-Ash'ath*
Sunan an-Nasaa'ie. *Aḥmad ibn Shu'ayb*
Sunan Ibn Maajah. *Muḥammad ibn Yazied*
Sunan Sa'ied ibn Manṣoer. *Sa'ied ibn Manṣoer*
Sunan at-Tirmidhie. *Muḥammad ibn 'Iesaa as-Sulamie*

BEGRIPPENLIJST

Aboe Bakr	De beste vriend en schoonvader van de Profeet (vrede zij met hem) en de eerste man die zich bekeerde tot de Islaam. Hij was de eerste Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islaam. Zijn bijnaam was aṣ-Ṣiddieq, wat de waarachtige betekent.
Aboe Sufyaan	Een vooraanstaande man van de stam Quraysh die in Mekka leefde. Zijn naam is Ṣakhr ibn Ḥarb, maar hij staat bekend om zijn bijnaam Aboe Sufyaan (vader van Sufyaan). Hij stelde zich vijandig op tegenover de Profeet, voordat hij (Aboe sufyaan) was bekeerd tot de Islaam.
Aboe al-Qaasim	Een bijnaam van de Profeet die letterlijk ‘de vader van Qaasim’ betekent. Eén van zijn zeven kinderen heette namelijk Qaasim.
‘Aisha	De moeder der gelovigen ‘Aisha was de echtgenote van de Profeet (vrede zij met hem) en tevens de dochter van de metgezel Aboe Bakr aṣ-Ṣiddieq. Ze behoort tot degenen die de meeste overleveringen van de Profeet (vrede zij met hem) heeft overgeleverd.
Al-Ḥajj	De (grote) bedevaart.
Al-Iemaan	Het geloof dat bestaat uit zes pilaren: het geloven in Allaah, Zijn Engelen, Zijn Boeken, Zijn Boodschappers, de Laatste Dag en de Voorbeschikking, zowel het goede als het kwade ervan.

Al-Israa' wal-Mi'raaj	De nacht- en hemelreis die de Profeet (vrede zij met hem) in één nacht aflegde.
Al-Khabier	Eén van de 99 Namen van Allaah die bij ons bekend zijn. Al-Khabier betekent de Albekende. Hij heeft kennis over de innerlijkheden, geheimen en verborgenheden.
Al-Laṭīf	Eén van de 99 Namen van Allaah die bij ons bekend zijn. Al-Laṭīf betekent de Meest subtiële in Kennis en de Goedertierende. Dit houdt in dat Hij kennis heeft over de verborgen zaken, geheimen en innerlijkheden. Daarnaast begunstigt Allaah Zijn dienaren met Zijn Vriendelijkheid en Weldaad die zich onder meer uit door Zijn dienaren te voorzien en hen vanuit de duisternis naar het geloof te leiden.
Aş-Şafaa	Een kleine berg in Mekka. Op deze berg sprak de Profeet (Vrede zij met hem) de mensen toe en nodigde hij ze uit naar de Islaam.
As-Suffah	Een beschaduwde plek achter in de moskee van de Profeet (vrede zij met hem) in Medina waar vroeger de arme immigranten onderdak kregen.
Bid'ah	Een (religieuze) innovatie. Dat is iets wat de Profeet nooit heeft gedaan, maar wat wel onterecht aan de Islaam wordt toegeschreven.
Bilaa	Bilaa ibn Rabaah was een slaaf die werd vrijgekocht door Aboe Bakr. Hij behoorde tot de metgezellen van de Profeet en hij was de eerste oproeper tot het gebed.

Fitnah	Een Arabisch woord voor ‘beproeving’.
Hiraa’	Een plek waar de Profeet (vrede zij met hem) zich gewoonlijk afzonderde van de mensen en dagen in verbleef om na te denken over de schepping en schepselen van Allaah. De grot bevond zich op vijf kilometer afstand van de Ka’bah in de berg An-Noer. De eerste verzen van de Qor’aan zijn in deze grot geopenbaard.
Imaam Al-Khaṭṭābie	Een Islamitische geleerde die gedurende 931-988 (Gregoriaanse jaarkalender) leefde en kennis had over de Arabische taal en grammatica, overleveringen van de Profeet en <i>fiqh</i> (Islamitische jurisprudentie). Zijn volledige naam is Aboe Soelaymaan Ḥamd ibn Mohammad ibn Ibraahiem al-Khaṭṭāb al-Khaṭṭābie.
Imaam Maalik	Eén van de grote geleerden van Islamitische jurisprudentie die gedurende 711-795 (Gregoriaanse jaarkalender) leefde en een wetschool had. De Maliki-wetschool behoort tot één van de vier wetscholen binnen de Islaam.
Metgezel	Een persoon die de Profeet (vrede zij met hem) heeft ontmoet, in hem geloofde en stierf als moslim.
Mieqaat	Een plaats die door de Profeet (vrede zij met hem) is aangewezen om de staat van ihraam aan te nemen. Er zijn vijf plaatsen vanaf waar het mogelijk is om deze staat aan te nemen.

Usaamah	Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) die ‘de geliefde van de Boodschapper van Allaah’ werd genoemd.
‘Umar	‘Umar ibn al-Khaṭṭāb behoorde tot de metgezellen van de Profeet. Hij was de tweede Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islaam en kreeg als eerste de bijnaam leider der gelovigen.
Rechtgeleide Kaliefen	De vier kaliefen Aboe Bakr, ‘Umar, ‘Uthmaan en ‘Alie. Zij behoorden tot de metgezellen van de Profeet en volgden hem. De Profeet heeft de moslims opgedragen om zich te houden aan zijn handelswijze en die van de Rechtgeleide Kaliefen.
Ash-Shaam	De Arabische term voor een regio bestaande uit Syrië, Libanon, Palestina, Jordanië, Cyprus en de Turkse provincie Hatay. De historisch-geografische naam voor dit deel van Zuidwest-Azië is de Levant.
Shirk	Het toekennen van deelgenoten aan Allaah.
Shi‘b	Een vallei tussen twee bergen in Mekka en staat ook wel bekend als Shi‘b aboe Ṭaalib (de vallei van Aboe Ṭaalib).
Staat van ihraam	De staat die je aanneemt als je de grote of kleine bedevaart gaat verrichten. In deze staat zijn er verschillende zaken die niet zijn toegestaan die daarbuiten wel zijn toegestaan om te doen. Als alle rituelen van de bedevaart zijn verricht, wordt de staat van ihraam beëindigd.

Tafsier	De uitleg van de Qor'aan.
Ṭaa'if	Een stad in het zuidwesten van Saoedi-Arabië op ongeveer 70 kilometer afstand van Mekka.
'Uthmaan	Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) en tevens zijn schoonzoon. Hij was de derde Rechtgeleide Kalief in de geschiedenis van de Islaam.
Witte dagen	De witte dagen zijn de 13e, 14e en 15e dag van de Islamitische Hijri-maand en worden Al-Ayyaam al-Bied genoemd.
Zayd ibn Thaabit	Eén van de metgezellen van de Profeet (vrede zij met hem) die in Medina (stad in Saoedi-Arabië) leefde en tot de geleerden van die tijd behoorde. Hij had de Qor'aan gememoriseerd en schreef de Qor'aan ook op.
Zes dagen van Shawwaal	Shawwaal is de tiende maand van de Islamitische kalender en komt na de maand Ramadan. Voor de moslims is het aanbevolen om in deze maand zes dagen te vasten in navolging van de Profeet (vrede zij met hem).

DAAROM BEN IK EEN MOSLIM

De Islaam is een geweldig geloof, kent een prachtige wetgeving en beschikt over een wonderschone levenswijze. Het is dan ook niet gek dat moslims houden van de Islaam. Jongeren hebben desondanks vaak wel moeite om deze liefde en trots voor hun geloof onder woorden te brengen.

Dit boek biedt vanuit verschillende invalshoeken redenen om een trotse aanhanger van de Islaam te zijn. Deze inzichten dienen enerzijds voor de jongeren als handvatten om zich over het zijn van een moslim te kunnen uiten. Het doel is dat zij na het lezen van dit boek stellig de volgende woorden zullen uitspreken: Daarom Ben Ik Een Moslim.

De inhoud van dit werk geeft anderzijds een inkijkje in de zoetheid van de Islaam. Dit boek is tegelijkertijd dus een uitnodiging voor iedereen om zich bij deze geweldige religie aan te sluiten. Het omarmen van de Islaam is tenslotte het enige pad dat leidt tot levenslang geluk - zowel in dit wereldse leven als in het leven na de dood.

